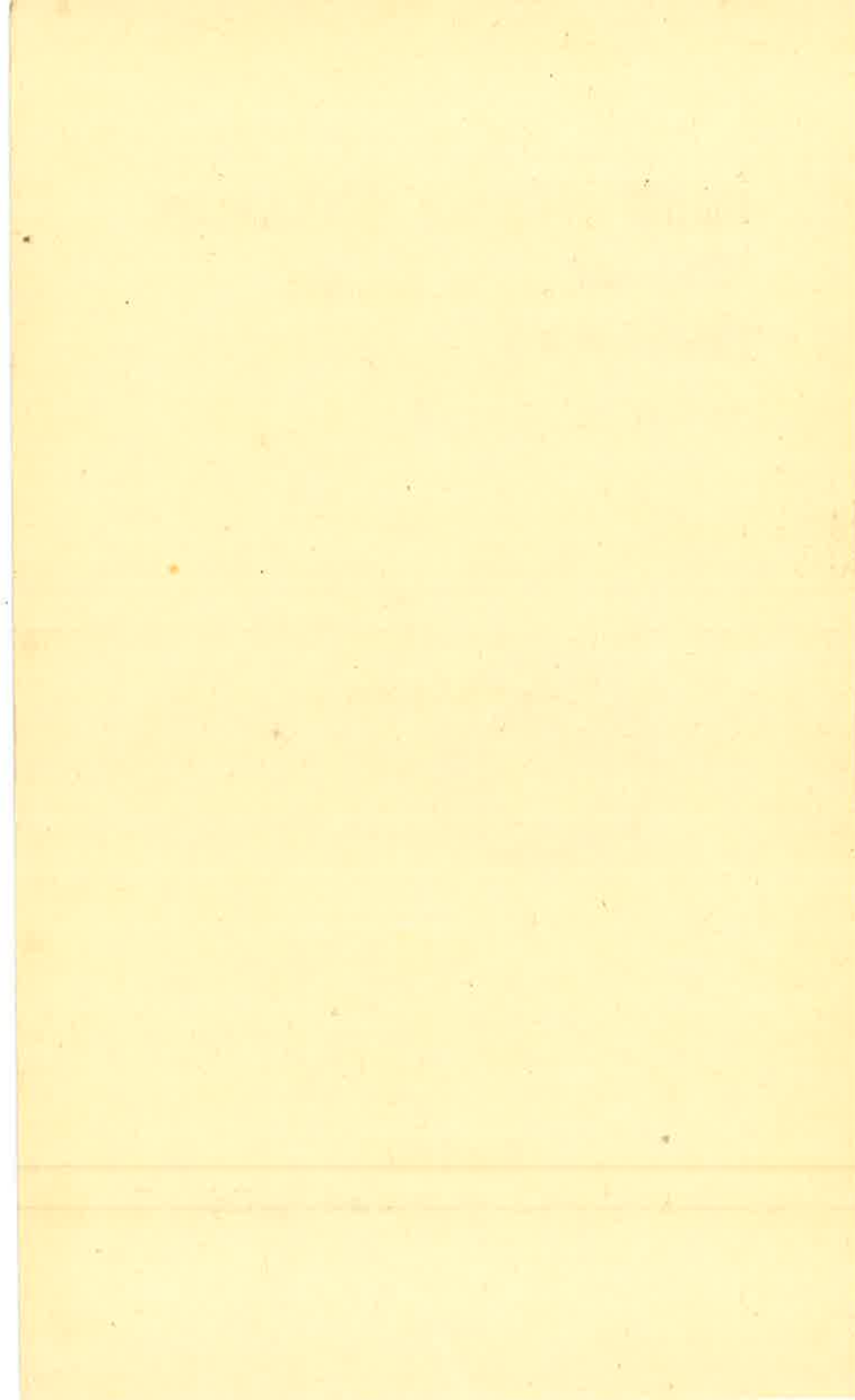

மகளிர்
விடுதலை
இயக்கங்கள்
மூன்று கட்டுரைகள்

கிளாரா ஜெட்கின்

மகளிர் விடுதலை இயக்கங்கள்

மூன்று கட்டுரைகள்

கிளாரா ஜெட்கின்

- வெளியீடு -

புரட்சிகர மகளிர் முன்னணி, தமிழ்நாடு.

முதற்பதிப்பு
செப்டம்பர் '89

நாசாக்கியம் @ கௌரவம் மீதம்

நாசாக்கியம் மூலம்

விலை : ரூ. 20-00

நாசாக்கியம் மூலம்

அச்சிட்டோர் :
கிளாரா அச்சகம்,
சென்னை-29.

கேடயம்

அஞ்சல் பெட்டி எண் 7195

அரும்பாக்கம்

சென்னை-600106

பிரதிகளுக்கு :

கேடயம், த.பெ.எண்: 2480

21, சயில்வே காலனி 2-வது தெரு

மேத்தா நகர்,

சென்னை-600029.

நாசாக்கியம் மூலம்

உள்ளே.....

கிளாரா ஜெட்கின்

புரட்சிகர மகளிர் இயக்கத்தின் முன்னோடி. 1

மகளிர் விடுதலை இயக்கங்கள்

மூன்று கட்டுரைகள்

1. முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்கம் 14
2. சமூக ஜனநாயக மகளிர் இயக்கம் 25
3. கம்யூனிச மகளிர் இயக்கம் 39

.....

.....

.....

1. ....
2. ....
3. ....

கிளாரா ஜெட்கின்

புரட்சிகர மகளிர் இயக்கத்தின் முன்னோடி

கிளாரா ஜெட்கின் 1857-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 5-ம் தேதி ஜெர்மன் நாட்டில் பிறந்தார். ஜெர்மனியின் சாக்சனி மாநிலத்தில் உள்ள செம்னிட்ஸ் நகருக்கு அருகில் அவர் பிறந்த கிராமம் உள்ளது. அவரது தந்தையாரான எச். எய்ஸ்னர் ஓர் ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியர். கிளாரா ஜெட்கின் தனது பதினேழாவது வயதில், 'லீப்சிக் மகளிர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி'யில் சேர்ந்து நான்கு ஆண்டுகள் பயின்றார். அந்நிறுவனத்தில் அப்போது பணியாற்றி வந்தவரும், ஜெர்மானியப் பெண்நிலைவாத இயக்கத்தின் தலைவியாக அந்த நூற்றாண்டின் இறுதிவரை விளங்கியவருமான அகஸ்டே செமிட் என்பவரிடம் கிளாரா ஜெட்கின் கல்வி பயின்றார்.

இந்த கால கட்டத்தில் லீப்சிக் நகரில் இயங்கி வந்த புரட்சிகர சோசலிச மாணவர் வட்டத்துடனும், ருசிய போலந்திலிருந்து குடிபெயர்ந்தோருடனும் அவர் தொடர்பு கொண்டார். அவ்வாறு குடிபெயர்ந்தோரில் ஒருவரான ஓசிப் ஜெட்கினை அவர் பின்னர் மணந்து கொண்டார். இந்த வட்டத்தின் மூலமாகத் தான் அவர் மார்க்சியம் பற்றிய தொடக்கப் பயிற்சியைப் பெற்றார். அத்துடன் ருசியப் பாட்டாளி வர்க்க இயக்கத்தில் அப்போது நடைபெற்று வந்த சித்தாந்தப் போராட்டங்கள் குறித்தும் அறிமுகம் பெற்றுத் தெளிவடைந்தார்.

1870-ம் ஆண்டு முதல் கிளாரா ஜெட்கின் ஜெர்மானிய சோசலிச இயக்கத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். சோசலிஸ்டுகளுக்கு எதிராக பிஸ்மார்க் கொண்டுவந்த விசேச தடைச் சட்டம் அமுலிலிருந்து ஆண்டான 1881-ல் அவர் ஜெர்மானிய சமூக ஜனநாயகக் கட்சியில் உறுப்பினரானார். அக்கட்சியின் தலைமறைவுப் பணிகளில் ஈடுபட்டார். அவருடைய கணவர் “விரும்பத்தகாத அந்நியர்” என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டு ஜெர்மனியிலிருந்து நாடு கடத்தப்பட்ட பின், ஜெட்கின் தம்பதிகள் அரசியல் அகதிகளாக வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

இந்நிலையில் கிளாரா ஜெட்கின் பிரான்சு, ஆஸ்திரியா இத்தாலி ஆகிய நாடுகளின் சோசலிச இயக்கங்களில் பங்கேற்றார். அவர் சவிட்சர்லாந்து நாட்டில் தங்கியிருந்த போது ஜூரிச் நகரில் இருந்து வெளியிடப்பட்ட “சமூக ஜனநாயகவாதி” என்ற சட்ட விரோத செய்திப் பத்திரிக்கைக்கு ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். அதன் பிரதிகளை ஜெர்மன் நாட்டில் விநியோகிப்பதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்தார். பாரிசில் இருந்தபோது அவர் கார்ல் மார்க்சின் புதல்வியான லாரா லபார்க்குடனும், பிரெஞ்சு சோசலிச இயக்கத்தின் முன்னணித் தலைவர்களான பால் லபார்க், ஜூலியஸ் கெஸ்டே போன்றவர்களுடனும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு செயல்பட்டார்.

1889-ல் பாரீஸ் நகரில் இரண்டாம் அகிலத்தை நிறுவும் பேராயம் நடைபெற்றது. அப்பேராயத்தின் அமைப்பாளர்களில் ஒருவராக கிளாரா ஜெட்கின் விளங்கினார். அப்பேராயத்தில் அவர் பாட்டாளி வர்க்க மகளிர் இயக்கத்திற்கான திட்டத்தின் அவசியத்தை வலியுறுத்திப் பேசினார். சோசலிசத்திற்கான புரட்சி கரப் போராட்டத்தில் மகளிர் பங்கு பற்றியும் பேசினார்.

“பெண்கள் சோசலிசத் தொழிலாளர்களுடன் தோளோடு தோள் நின்று போராட்டப் பணிகளில் ஈடுபடும்போது அனைத்து தியாகங்களையும் சிரமங்களையும் பகிர்ந்து கொள்ளத் தயாராக உள்ளனர். அதே நேரத்தில் வெற்றிக்குப் பிறகு அவர்கள் தங்களுடைய அனைத்து உரிமைகளையும் தாங்களே எடுத்துக் கொள்வதிலும் உறுதியாக உள்ளனர்” என்று கிளாரா ஜெட்கின் தனது உரையில் குறிப்பிட்டார். இவ்வாறு ஒரு சர்வதேச அரங்கில் மகளிர் சமத்துவத்தை ஒரு பெண் உயர்த்திப் பிடித்தது அதுவே முதன் முறையாகும். உண்மையில் கிளாரா ஜெட்கின் முயன்று இணங்க வைத்ததன் காரணமாகத் தான் பல்வேறு நாடுகளிலும்

புரட்சிகர சோசலிசத்திற்கான போராட்டத்தில் திரளான மகளிரை அணி திரட்டுவதற்கு இரண்டாவது அகிலம் தூண்டுதல் அளித்தது. மகளிர் பிரச்சினை பற்றிய இரண்டாம் அகிலத்தின் தீர்மானத்தின் பிரதிபலிப்பாக, ஜெர்மன் சமூக ஜனநாயகக் கட்சியின் 1890ஆம் ஆண்டு 'எர்ஃபர்ட்' மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டம் அமைந்திருந்தது. அத்திட்டம் மகளிருக்கு முழுமையான பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் சட்ட ரீதியான சமத்துவத்தை கோரியது. அதன் பிறகு தொடர்ந்து நடைபெற்ற இரண்டாம் அகிலத்தின் அனைத்துப் பேராயங்களிலும் கிளாரா ஜெட்கின் பங்கேற்றார், அப்பேராயங்களில், பெயல் உட்பட பல ஜெர்மன் பிரதிநிதிகளின் பேச்சுக்களை கிளாரா ஜெட்கின் மொழி பெயர்த்தார். அம்மொழி பெயர்ப்புக்கள் மூலப் பேச்சுக்களை விட சிறப்பானதாகவும் மேலும் புரட்சிகரமானதாகவும் இருந்தன என்று அமெரிக்க சோசலிசவாதியான டிலியோன் குறிப்பிட்டார். கிளாரா ஜெட்கினைப் பற்றியும் அவருடைய பணிகளைப் பற்றியும் நன்கு அறிந்திருந்த ஃபிரெடரிக் ஏங்கெல்ஸ் அவற்றை மிக உயர்வாக மதிப்பீடு செய்திருந்தார்.

கிளாரா ஜெட்கின், தனது கணவர் இறந்தபின் 1890ஆம் ஆண்டு ஜெர்மனிக்கு திரும்பி வந்தார். அப்போது அங்கு சோசலிஸ்டுகளுக்கு எதிரான விசேச தடைச் சட்டம் ரத்து செய்யப்பட்டிருந்தது. அங்கு சமூக ஜனநாயகக் கட்சியின் மகளிர் இயக்கத்திற்கு கிளாரா ஜெட்கின் தலைமை ஏற்றார். 1892 முதல் சமத்துவம் என்ற ஜெர்மானிய உழைக்கும் மகளிரின் செய்தித் தாளுக்கு தலைமைப் பதிப்பாசிரியராகப் பணியாற்றினார். உழைக்கும் வர்க்க மகளிர் தமது சொந்த வர்க்க நலன்களைப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் விழிப்புணர்ச்சியை ஊட்டுவதையும், முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்கத்தின் மாயவலையிலிருந்து அவர்களை மீட்பதையும் தனது பிரதான கடமை என்று கருதினார் கிளாரா ஜெட்கின். அவருடைய பெரு முயற்சிகளின் விளைவாக, ஜெர்மானிய பாட்டாளி வர்க்க மகளிர் இயக்கம் அதன் தொடக்க காலம் முதற்கொண்டே பொதுவான தொழிலாளர் இயக்கத்தின் ஒரு பிரிக்க முடியாத அங்கமாகவும், முதலாளித்துவ வாக்குரிமை வாத மகளிர் இயக்கத்திலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட சுதந்திரமான இயக்கமாகவும் வளர்ச்சியடைந்தது. சோசலிச தொழிற் சங்கங்களில் மகளிரை அமைப்பாக்குவதற்கு கிளாரா ஜெட்கினும் மற்ற பிற பெண் சோசலிஸ்டுகளான ஹயி செயிட்ஸ், ஒட்லி பாடெர் போன்றோரும் மேற்கொண்ட பணிகள், உழைக்கும்

மகளிரை தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்திற்குள் வென்றெடுக்கும் பணியில் முக்கியப் பங்காற்றின. கிளாரா ஜெட்கின் ஸ்டீட்கார்ட் நகரத்தின் புத்தகம் தைப்போர் சங்கத்தில் 25 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக உறுப்பினராக இருந்துள்ளார். அத்துடன் ஆண் மற்றும் பெண் தையற் தொழிலாளர்களின் தொழிற் சங்கத்திலும் அவர் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். 1896-ல் லண்டன் மாநகரில் நடைபெற்ற அதன் இரண்டாவது சர்வதேச பேராயத்தில் அவர் அதனுடைய தற்காலிக சர்வதேச செயலாளராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார்.

பெண்நிலைவாத இயக்கம் தன்னுடைய கோரிக்கையை மகளிருக்கு வாக்குரிமை என்ற எல்லைக்குள் குறுக்கிக் கொண்டது. முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் சுரண்டல் உறவு முறைகளை சேதமுறாமல் அப்படியே விட்டு வைப்பதாகவே அக்கோரிக்கை அமைந்திருந்தது. இதன் விளைவாக சோசலிச மகளிர் இயக்கம் அதன் தொடக்க காலம் முதலே, தன்னை பெண்நிலைவாத கண்ணோட்டத்திலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டும் எல்லைகளை வரையறுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. 1896-ல் கோத்தா நகரில் நடைபெற்ற ஜெர்மன் சமூக ஜனநாயகக் கட்சியின் பேராயத்தில் ‘பாட்டாளி வர்க்க மகளிர் இணைந்து செயல்படுவ தன் மூலம் மட்டுமே சோசலிசம் வெற்றியடைய முடியும்’ என்ற தலைப்பில் கிளாரா ஜெட்கின் நிகழ்த்திய புகழ்பெற்ற உரையில் தனது கருத்துக்களை ஆணித்தரமாக வெளியிட்டார். ‘‘மகளிர் அனைவருக்கும் பொதுவானது’ என்று சொல்லக் கூடிய மகளிர் இயக்கம் எதுவும் கிடையாது.’’ ஏனெனில் வர்க்கங்களாக பிளவுண்டிருக்கும் சமுதாயத்தில் ‘‘முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்க மும், உழைக்கும் வர்க்க மகளிர் இயக்கமும் மட்டுமே உள்ளன,’’ ‘‘அவற்றிற்கிடையில் உள்ள பொதுவான அம்சம் சமூக ஜனநாயகத்திற்கும் முதலாளித்துவ சமுதாயத்திற்கும் இடையில் நிலவும் பொதுவான அம்சத்தைவிட அதிகமாக ஒன்றும் இல்லை.’’ அவர் மேலும் கூறினார்: ‘‘பாட்டாளி வர்க்கப் பெண் அவளுடைய பொருளாதார சுதந்திரத்தை முயன்று பெற்றிருக்கிறாள், ஆனால் அவள் ஒரு நபர் என்ற முறையிலோ ஒரு பெண் என்ற முறையிலோ அல்லது ஒரு மனைவி என்ற முறையிலோ ஒரு தனிப்பட்ட நபராக ஒரு முழுமையான வாழ்க்கை வாழ்வது சாத்தியம் இல்லாதிருக்கிறது... ஒரு மனைவி மற்றும் ஒரு தாய் என்ற முறையில் அவளுடைய பணிகளுக்கு அவள் முதலாளித்துவ பொருளாதார உற்பத்தியின்

எச்சில் இலைகளில் வீசிநெய்யப்படும் சில பருக்கைகளை மாத்திரமே ஊதியமாகப் பெறுகிறாள். எனவே பாட்டாளி வர்க்க மகளிர் விடுதலை இயக்கமானது—முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்கத்தைப் போன்று— அவளுடைய வர்க்கத்தைச் சார்ந்த ஆண்களுக்கெதிராகப் போராடும் இயக்கமாக இருக்க முடியாது... அவளுடைய போராட்டத்தின் இறுதி லட்சியம் ஆண்களுக்கெதிரான சுதந்திரமான போட்டி அல்ல, மாறாக உழைக்கும் வர்க்கத்தின் அரசியல் அதிகாரத்தை படைப்பதேயாகும். உழைக்கும் வர்க்க மகளிர் தமது சொந்த வர்க்க ஆண்களுடன் தோளோடு தோள் இணைத்து நின்று முதலாளித்துவ சமுதாயத்தை எதிர்த்துப் போராடுகின்றனர்.” முதலாளித்துவச் சுரண்டலை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்து சோசலிச சமுதாயத்தைக் கட்டியமைப்பதன் மூலம் மட்டுமே மகளிர் விடுதலை நடைமுறை சாத்தியமாகும். இம்மதிப்பீட்டிற்கு ஏற்ற வகையில் ஜெர்மன் சமூக ஜனநாயகக் கட்சியின் கோத்தா நகர் பேராயம் தனது குறிப்புகளில் கீழ்க்கண்டவாறு பதிவு செய்தது: “.....உழைக்கும் வர்க்க மகளிருக்கும் இதர வர்க்க மகளிருக்கும் இடையில் சட்ட ரீதியான மற்றும் அரசியல் சீர்த்திருத்தங்களுக்கான கோரிக்கைகளில் பல பொதுவான அம்சங்கள். இருப்பினும், தீர்மானகரமான பொருளாதார நலன்களைப் பொருத்த வரையில் அவர்களுக்கிடையில் பொதுவான பின்னணி எதுவுமில்லை. எனவே உழைக்கும் மகளிர் விடுதலையானது அனைத்து வர்க்க மகளிரால் சாதிக்கப்பட முடியாது, மாறாக ஆண் பெண் என்ற பாலின வேறுபாடு இன்றி அயக்கியப்படும் உழைக்கும் வர்க்கத்தால் மட்டுமே சாதிக்கப்பட முடியும்.”

‘சமத்துவம்’ பத்திரிகையில் பெண் தொழிலாளர்களின் நலன்களுக்காக என்ற தலைப்பில் தொடர்ந்து எழுதப்பட்ட கருத்துக்கள் மூலமாகத்தான் ஜெர்மனிய உழைக்கும் மகளிரில் ஏராளமனோர் பூரட்சிகர சோசலிச இயக்கத்திற்கு வென்றெடுக்கப்பட்டனர். இப்பத்திரிக்கையின் பங்கு மற்றும் திசை வழியைப் பற்றி கிளாரா ஜெட்கினுடைய சொந்த மதிப்பீட்டை அப்பத்திரிக்கையின் 1890-ம் ஆண்டு வருடாந்திர தலையங்கத்தில் தொகுப்பாகக் காணலாம். “தமது மூளை உழைப்பின் மூலமாகவோ அல்லது உடலுழைப்பின் மூலமாகவோ மூலதனத்திற்கு அடிமைப்பட்டுள்ள மிகவும் முன்னேறிய பகுதியினரை ‘சமத்துவம்’ பத்திரிகை தனது பிரதான வாசகர் இலக்காகக் கொண்டுள்ளது. அது அவர்களைத் தத்துவார்த்த ரீதியாக பயிற்றுவிக்கப் பாடுபடுகிறது. வரலாற்று

ரீதியான வளர்ச்சிப் போக்கைப் பற்றி அவர்களுக்கு ஒரு தெளிவான புரிதலை உருவாக்க முயன்று வருகிறது. உழைக்கும் வர்க்கத்தின் விடுதலைக்கான போராட்டத்தில் உணர்வுப் பூர்வமாக செயல்படுவதற்கான தகுதிகளை அவர்கள் வளர்த்துக் கொள்ள உதவுகிறது. அதுமட்டுமின்றி அவர்கள் தமது வர்க்கத் தோழர்களுக்கு விழிப்புணர்வூட்டி கற்றுக் கொடுப்பதற்கும், ஒரு தெளிவான லட்சியத்துக்கான போராளிகளாக வளர்த்தெடுப்பதற்கும் அவர்களுக்கு உதவுகிறது.” அனைத்து தரப்பு உழைக்கும் மகளிருக்காகவும் எழுதுவது என்பதைவிட, பிரதானமாக சோசலிச மகளிர் இயக்கத்தின் முன்னணி ஊழியர்களுக்காகவே அப்பத்திரிகை பிரதானமாக எழுதியது.

ஆரம்ப காலத்தில் இப்பத்திரிக்கை மிகக்குறைவான பிரதிகளே விற்பனையானது. 1891 ஆம் ஆண்டு 2,000 பிரதிகளாக தொடங்கி 1903—04-ம் ஆண்டுகளில் 11,000 பிரதிகளாக உயர்ந்தது. 1904-ம் ஆண்டிற்குப் பிறகு ‘சமத்துவம்’ பத்திரிக்கை சமூக ஜனநாயக கட்சியின் பெண் உறுப்பினர்களுக்கும், ஆண் உறுப்பினர்களின் வாழ்க்கைத் துணைவியாருக்கும் இலவசமாக விநியோகிக்கப்பட்ட நிலையில் பிரதிகளின் எண்ணிக்கை 1907-ம் ஆண்டு 75,000 ஆக உயர்ந்தது. 1914-ம் ஆண்டில் அது 1,25,000 ஆக மேலும் உயர்ந்தது. 1905-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டு அவ்விதழின் வடிவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் பல மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று, சமூக ஜனநாயகக் கட்சியின் தலைமை கிளாரா ஜெட்கினை வற்புறுத்தி வந்தது. இதன் விளைவாக குடும்பப் பெண்கள், தாய்மார்கள், குழந்தைகள் ஆகியோருக்கான தனிப்பகுதிகள் குறிப்பிட்ட நாட்கள் இடைவெளியில் இணைப்பு வெளியீடுகளாக வெளியிடப்பட்டன. இது சில நல்ல விளைவுகளை உருவாக்கியது. அதாவது புதினங்களும் புரட்சிகர எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளும் உழைக்கும் வர்க்கத்தினரைச் சென்றடைந்தன. இதன் விளைவாக அதிகாரப் பூர்வ பிரச்சார நிறுவனங்களில் உருவாக்கப்பட்டிருந்த பல தவறான கண்ணோட்டங்கள் சீர் செய்யப்பட்டன. 1908 ஆம் ஆண்டு முதல் பெண்கள் அரசியல் கட்சிகளின் உறுப்பினர்களாக அனுமதிக்கப்பட்டனர். மேலும் மேலும் சீர்திருத்தவாதிகளாக மாறிவந்த சமூக ஜனநாயகக் கட்சியின் தலைமை அந்த ஆண்டு முதல் பத்திரிக்கையின் மீது அதிகரித்த அளவில் எதிர்மறையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இதன் விளைவாக பத்திரிக்கை

கொள்கையை நிர்ணயிக்கும் தலைமையுரிமை கிளாரா ஜெட்கினிடமிருந்து படிப்படியாக பறிக்கப்பட்டது.

அதன் பிறகு இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள்ளாக 'சமத்துவம்' பத்திரிக்கையில் ஆடை அலங்காரம், ருசியான உணவு வகைகளை தயாரிப்பது, நவீன அலங்காரம், சமையல் கலை போன்றவை பற்றிய கட்டுரைகள் இடம் பெற்றன. சமூக ஜனநாயக கட்சி சோசலிச மகளிர் இயக்கத்தின் தலைமைப் பதவியிலிருந்து கிளாரா ஜெட்கினை நீக்கிவிட்டு அப்பதவியில் லூயிஸ் ஜெயிட்ஸ் என்ற சீர்த்திருத்தவாதியை அமர்த்தியது.

ஜெர்மன் சமூக ஜனநாயகக் கட்சியின் இடதுசாரி பிரிவின் முன்னணித் தலைவர்களில் ஒருவர் என்ற முறையில் கிளாரா ஜெட்கின் அக்காலகட்டத்தின் திருத்தல்வாதத்தை எதிர்த்து இடையறாத போராட்டத்தை மேற்கொண்டார். ஏற்கனவே, 1894-ல் ஃபிராங்க்பர்ட் நகரில் நடைபெற்ற சமூக ஜனநாயகக் கட்சியின் பேராயத்தில் டேவிட் மற்றும் வோல்மர் ஆகியோரால் முன்வைக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பவாத நகல் விவசாய திட்டத்தை எதிர்த்துப் பேசினார். மார்க்சியத்தின் புரட்சிகர சாரத்தை களைந்து உழைக்கும் வர்க்கம் சோசலிசப் புரட்சிக்கான போராட்டத்தைக் கைவிடுமாறு செய்வதற்கு அப்போது லெர்ன்ஸ்ட்டன் முயன்று வந்தார். அம் முயற்சிக்கு எதிரான போராட்டத்திற்கு கிளாரா ஜெட்கின் தனது நெருங்கிய தோழரான ரோசாலுக்ஸ்பர்க் குடன் இணைந்து நின்று தலைமை தாங்கினார். பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரம் என்ற முழுக்கத்தை டேவிட் முற்றாக நிராகரித்த போதும் பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரப் பிரச்சினை பற்றி எதுவும் திட்டவாட்டமாகக் கூற முடியாது என்று கூறி விவாதத்தின் முனையை மழுங்கடிக்க காவுட்ஸ்கி முயன்ற போதும் அவர் களுடைய சீர்த்திருத்தவாத கண்ணோட்டத்தை 'அடிமைத்தன ஒழுக்கம்' என்று அம்பலப்படுத்தினார் கிளாரா ஜெட்கின். 1906-ல் இந்த தலைவர்களைப் பற்றி 'அவர்கள் சமூக ஜனநாயகத்தை தேசிய சமூக ஜனநாயகப் பண்பு கொண்ட அல்லது தாராளவாத சமூக ஜனநாயகப் பண்பு கொண்ட ஒரு சாதுவான நாயாக மாற்றி விட விரும்புகிறார்கள். ஒவ்வொரு முதலாளித்துவ அயோக்கியன் முன்பும் வாலைக் குழைத்து மண்டியிடும் ஒரு பழக்கிய நாயாக உருமாற்றம் செய்ய விரும்புகிறார்கள்' என்று குறிப்பிட்டு எழுதினார்.

1905-07 ரசியப் புரட்சியின் போது, கிளாரா ஜெட்கின் ஜெர்மனிய உழைக்கும் வர்க்கம் ரசிய பாட்டாளி வர்க்கத்தின் அனுபவங்களிலிருந்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்தார். 1905-ல் 'சமத்துவம்' என்ற பத்திரிகையில் எழுதும்போது ரசிய உழைக்கும் வர்க்கம் "பாட்டாளி வர்க்க புரட்சிகர இயக்கம் முழுவதற்கும் குறிப்பாக அய்ரோப்பிய பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கு முன்னணிப் படையாக மாறிவிட்டது" என்று கூறினார். அவ்விதழில் ரசியாவில் நடைபெற்று வந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி விளக்கியதோடு, எழுச்சியின்போது தோன்றிய புதிய விதமான போராட்ட முறைகளின் முக்கியத்துவத்தையும் கோடிட்டுக் காட்டினார். கிளாரா ஜெட்கின், ரோசா லக்ஸம்பர்க் ஆகிய இருவருமே புரட்சிகரப் போராட்டத்தில் வெகுஜன அரசியல் வேலை நிறுத்தத்தின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தினர்.

கிளாரா ஜெட்கின் சர்வதேச மகளிர் இயக்கத்தில் தலைமைப் பாத்திரம் வகித்தார். 1900 ஆம் ஆண்டு முதல் ஜெர்மனிய சமூக ஜனநாயகக் கட்சியின் பேராயங்களுடன் கூடவே மகளிர் மாநாடுகளையும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை தவறாமல் நடத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளை கிளாரா செய்தார். கிளாராவின் முன் முயற்சியினால் ஸ்டூட்கார்ட் நகரில் நடைபெற்ற இரண்டாவது அகிலத்தின் பேராயத்துடன் இணைந்து சர்வதேச மகளிர் மாநாடு சாராம்சத்தில் ஒரு சோசலிச மகளிர் அகிலமாக 1907 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றது. இம் மாநாட்டில் 15 நாடுகளிலிருந்து மொத்தம் 59 மகளிர் பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டனர். அம்மாநாட்டில் வயது வந்தோர் அனைவருக்கும் வாக்குரிமை என்ற கோரிக்கை குறித்துப் பெண்நிலைவாதம் குறித்தும் கருத்து வேற்றுமைகள் தோன்றின. பிரான்சு, ஆஸ்திரியா, பெல்ஜியம், பிரிட்டன் ஆகிய நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் சொத்து மற்றும் வருவாய்த் தகுதிகள் அடிப்படையில் வரையறைக்குட்பட்ட வாக்குரிமைக்காகப் போராடுவதுதான், வயது வந்தோர் அனைவருக்கும் வாக்குரிமைக்காக போராடுவதைவிடவும் நடைமுறை சாத்தியமானது என்று வாதாடினார். கிளாராவும் அவருடைய ஆதரவாளர்களும் பெண்நிலைவாத இயக்கம் பற்றி 'குறுங்குழுவாத' மனப்பான்மை கொண்டிருப்பதாக பிரிட்டன் மற்றும் பிரான்சு நாட்டுப் பிரதிநிதிகள் விமர்சித்தனர். கிளாரா ஜெட்கினின் முரணற்ற மார்க்சிய கண்ணோட்டம் அலெக்சாண்டிரா கொலண்டாய் மற்றும் இதர பிரதிநிதிகளின் ஆதரவாலும், ஜெர்மன் பிரதிநிதிகள் பெரும்

பான்மையாக இருந்த காரணத்தினாலும் அன்றைக்கு வெற்றி பெற முடிந்தது.

ஸ்டூட்கார்ட் மாநாட்டு தீர்மானங்கள் “அனைத்து நாடுகளின் சோசலிஸ்ட் கட்சிகளும் வயது வந்த மகளிர் அனைவருக்கும் வாக்குரிமை வேண்டும் என்று ஊக்கமுடன் போராட கடமைப்பட்டுள்ளன” என்றும் “சோசலிச மகளிர், முதலாளித்துவ பெண் நிலைவாதிகளுடன் இணையக் கூடாது, மாறாக சோசலிச ஆண்களோடு அக்கம் பக்கமாக நின்று போராட்டத்திற்கு தலைமை தாங்க வேண்டும்” என்றும் கூறின.

முன்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு 1910 ஆம் ஆண்டு கோபன் ஹேகன் நகரில் நடைபெற்ற இரண்டாவது அகிலத்தின் பேராயம் வயது வந்தோர் அனைவருக்கும் வாக்குரிமை என்ற கோரிக்கையை மீண்டும் வலியுறுத்தியது. மார்ச் 8-ம் தேதியை சர்வதேச மகளிர் தினமாக அறிவிக்க வேண்டும் என்று கிளாரா ஜெட்கின் தயாரித்த தீர்மானத்தையும் கோபன் ஹேகன் பேராயம் நிறைவேற்றியது. இவ்வாறு 1908 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 8 ஆம் தேதி நியூயார்க் நகரில் முதலாளித்துவ வாக்குரிமை இயக்கத்திற்கு எதிராக அமெரிக்க சோசலிச மகளிர் இயக்கம் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்திய அந்த நாள், உலக அளவில் சோசலிச இயக்கத்தில் ஆண்டுதோறும் ஒரு முக்கிய தினமாக கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. 1911 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்திலேயே ஜெர்மனி, ஆஸ்திரியா, சுவீட்சர்லாந்து, டென்மார்க் ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த பத்து லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட ஆண்களும் பெண்களும் சர்வதேச மகளிர் தின வெகுஜன நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர்.

இராணுவ வெறி, ஏகாதிபத்தியம், காலனியவாதம் ஆகிய வற்றுக்கெதிராக இயக்கங்கள் நடத்துவதில் காரல் லீப்னெஹ்ட் போன்ற இடதுசாரி சோசலிஸ்டுகளுடன் கிளாரா ஜெட்கின் இணைந்து நின்றார். 1912-ல் பாஸ்டே நகரில் நடைபெற்ற இரண்டாவது அகிலத்தின் பேராயத்தில், ஏகாதிபத்திய போர் அபாயத்திற்கு எதிராக தீவிரமாக போராடும்படி சர்வதேச தொழிலாளர் இயக்கத்திற்கு கிளாரா ஜெட்கின் அறைகூவல் விடுத்தார். முதல் உலகப் போர் தொடங்கியவுடன் சமூக ஜனநாயகக் கட்சியின் குறுகிய தேசியவாதத்தையும் ஏகாதிபத்திய கொள்கைகளையும் கிளாரா ஜெட்கின் கண்டித்தார். ஏகாதிபத்திய யுத்தத்திற்கு எதிராக வெகுஜன நடவடிக்கைகளுக்கு அறைகூவல்

விடுத்த இரண்டாம் அகிலத்தின் தீர்மானங்களுக்கு முற்றிலும் எதிராக ஜெர்மன் சமூக ஜனநாயக கட்சி நடந்து கொண்டது. கெய்சர் அரசாங்கத்தின் ராணுவ கடன்களுக்கு ஆதரவாக 1914 ஆகஸ்ட்டில் ஜெர்மன் பாராளுமன்றத்தில் (ரிச் ஸ்டாக்) ஓட்டளித்ததன் மூலமாக ஜெர்மன் சமூக ஜனநாயகக்கட்சி தன்னை அவமதிப்பிற்குள்ளாக்கிக் கொண்டது.

1913-ல், கிளாரா ஜெட்கின் எழுதிய கட்டுரையில் அதைப் பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். “யுத்த கடன்களுக்கு ஆதரவளித்ததன் மூலமாகவும் தந்தை நாட்டை பாதுகாப்போம் என்ற தனது மிதவாத — முதலாளித்துவ கோட்பாட்டின் மூலமாகவும் ஜெர்மன் சமூக ஜனநாயகம் இரண்டாம் அகிலத்தின் ஓட்டாண்டித் தனத்தை பறைசாற்றுகிறது. பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசியம் சமாதான காலத்திற்கு மட்டுமே உரிய ஆயுதமேயன்றி யுத்த காலத்திற்கானதல்ல என்ற தனது சிறுபிள்ளைத் தனமானதும் கோழைத் தனமானதுமான அறிவிப்பின் மூலம் காரல் காவுட்ஸ்கி அந்த ஓட்டாண்டித்தனமான பிரகடனத்தை அங்கீகரிக்கிறார். இனி வெகு விரைவிலேயே பெருஞ் செல்வந்தர்கள் அல்லது அரசு பரம்பரையினரின் கைப்பாவைகளாக யுத்த அமைச்சரவைகளில் இரண்டாம் அகிலத்தின் பெருந்தலைவர்கள் வீற்றிருப்பர். இனி இரண்டாம் அகிலத்தின் தலைவர்களால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத, ஆதரிக்க முடியாத, ஒத்துழைக்க முடியாத முதலாளித்துவத்தின் அரசியல், பொருளாதார, நிதி சம்பந்தப்பட்ட அயோக்கியத்தனங்கள் எதுவும் கிடையாது.”

“உழைக்கும் வர்க்கப் பெண்களே தயாராயிருங்கள்” என்ற கட்டுரை 1914 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 5-ம் தேதி ‘சமத்துவம்’ பத்திரிகையில் வெளியானது. அக்கட்டுரையில் யுத்தம் பெரும் நிலப் பிரபுத்துவ கோமான்களுக்கும் (ஜங்கர்), பெரு முதலாளிகளுக்கும் மட்டுமே நலம் பயக்கக்கூடியது என்று கிளாரா ஜெட்கின் வாதிட்டார். அவர் புரட்சிகரமான போராட்டத்திற்கான ஒரு மறைமுக அறைகூவலுடன் அக்கட்டுரையை முடித்தார். “உழைக்கும் வர்க்கத்திற்கு, மக்களிடையே சகோதரத்துவம் என்பது வெற்றுக்கன அல்ல, உலக அமைதி வெறும் அழகிய சொற்றொடர் அல்ல... அதற்காக செய்ய வேண்டியது என்ன? ஒவ்வொருவரும் சித்தமாக இருந்தால் அனைத்தையும் வெற்றி கொள்ளும் ஒரு தருணம் மக்கள் வாழ்வில் ஏற்படும். அந்த தருணம் கண்ணெதிரே உள்ளது. உழைக்கும் மகளிரே, தயாராகுங்கள்”. யுத்தம் துவங்கியதற்கும்.

சமூக ஜனநாயகக் கட்சியின் தலைமை கிளரரா ஜெட்கினை 'சமத்துவம்' பத்திரிகையின் ஆசிரியர் பொறுப்பிலிருந்து அகற்றிய தற்கும் இடைப்பட்ட குறுகிய காலத்தில் அப்பத்திரிகை யுத்த எதிர்ப்பு பிரச்சாரத்தில் முன்னணிப் பாத்திரம் வகித்தது.

ரோசா லக்ஷம்பர்க்கும் கிளரரா ஜெட்கினும் சவிட்சர்லாந்து நாட்டில் உள்ள பெர்ன் நகரில் யுத்தத்திற்கு எதிராக சர்வதேச மகளிர் சோசலிஸ்ட் மாநாட்டை நடத்துவதற்கு உதவி செய்தனர். அவருடைய இந்த முயற்சிகளுக்காக கெய்சர் அரசாங்கம் கிளரரா ஜெட்கின் மீது 'தேசத்துரோக முயற்சி' என்ற குற்றம் சாட்டி சிறையிலடைத்தது. சோசலிச கட்சி அவரை 'சமத்துவம்' பத்திரிகையின் ஆசிரியர் பதவியிலிருந்து நீக்கியது. சிறையிலிருந்து விடுதலையான பிறகு கிளரரா ஜெட்கின் லீப்சிக் நகருக்கு திரும்பி வந்து, அங்கு 'லீப்சிக் மக்கள் கெஜட்' என்ற பத்திரிக்கையின் மகளிர் சிறப்பிதழ் பிரிவுக்கு ஆசிரியராக பணியாற்றினார். ஜெர்மன் சமூக ஜனநாயகக் கட்சி, ஜெர்மன் அரசாங்கத்துடன் யுத்தம் முடியும் வரைக்கான "உள்நாட்டு அமைதி" உடன்படிக்கை செய்து கொண்டது போலவே அக்கட்சியிலிருந்த பெரும்பாலான பெண் சோசலிஸ்டுகளும் யுத்தத்திற்கு ஆதரவாக பெண்நிலைவாத இயக்கத்துடன் மீண்டும் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். ரோசா லக்ஷம்பர்க், கார்ல் லிப்னெக்ட், பிரான்ஸ் மெஹ்ரிங் மற்றும் பிறருடன் சேர்ந்து கிளரரா ஜெட்கின் சர்வதேச ஸ்பார்ட்டாகஸ் லீகின் ஸ்தாபக உறுப்பினரானார். போருக்குப் பிறகு அவர் புரட்சிகர மார்க்சியவாதிகளுடன் சுதந்திர சமூக ஜனநாயகக் கட்சியில் சேர்ந்தார். இறுதியாக, அவர் ஜெர்மன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் சேர்ந்து அதன் மத்தியக் கமிட்டி உறுப்பினரானார்.

சமூக ஜனநாயகக் கட்சியின் இடது சாரியினருடன் சேர்ந்து கிளரரா ஜெட்கின் ரசியப் புரட்சியை உணர்வு பொங்க வரவேற்றார். புதிய தொழிலாளர் அரசுக்கு ஆதரவாக ஒருமைப்பாட்டு இயக்கம் தொடங்குவதற்கு உதவி புரிந்தார். 1920-ல் நடைபெற்ற கம்யூனிஸ்டு அகிலத்தின் இரண்டாவது காங்கிரசிலிருந்து அவர் அகிலத்தின் நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்றார். அதற்கு பிந்தைய ஆண்டுகளில் அதன் செயற்குழு மற்றும் தலைமைக்குழு ஆகியவற்றின் உறுப்பினரானார். கிளரரா ஜெட்கின் கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தின் சர்வதேச மகளிர் செயலகத்திற்கும், புரட்சியாளர்களுக்கு உதவி புரிவதற்கென துவங்கப்பட்டு

‘சிவப்பு உதவி’ என்று பிரபலமாக அழைக்கப்பட்ட அமைப்பிற்கும் தலைமை தாங்கினார்.

சர்வதேச அரங்கில் அவர் நிகழ்த்திய முக்கியமான கடைசி உரைகளில் ஒன்று ஆம்ஸ்டர்டாம் நகரில் 1932 ஆம் ஆண்டு நடந்த யுத்த எதிர்ப்பு பேராயத்தில் நிகழ்த்தியதாகும். 1920 ஆம் ஆண்டுக்கு பிறகு கிளாரா ஜெட்கின் தொடர்ந்து ஜெர்மன் பாராளுமன்றத்துக்கு (ரெய்ச் ஸ்டாக்) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1932 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 30-ம் தேதி, பாராளுமன்றத்தின் முதுபெரும் அங்கத்தினர் என்ற முறையில், அப்பாராளுமன்ற கூட்டத்தொடரின் துவக்க உரை நிகழ்த்த கிளாரா ஜெட்கின் அழைக்கப்பட்டார். ‘அவர் ஜெர்மன் பாராளுமன்றத்திற்குள் (ரிச்ஸ்டாக்) நுழையத்துணிந்தால் அவருடன் கணக்கு தீர்த்துக் கொள்ளப்படும்’ என்ற பாசிச பத்திரிக்கைகளின் மிரட்டலுக்கு அஞ்சாமல் அந் நிகழ்ச்சிக்காக அவர் தனது தள்ளாத வயதிலும் மாஸ்கோவிலிருந்து பெர்லினுக்கு பயணமானார். ஜெர்மன் பாராளுமன்றத்தில் பாசிஸ்டு களுக்கு எதிராக உணர்ச்சிமிக்க உரையாற்றினார். சமூக ஜனநாயக கட்சியின் சமரசப் போக்கை அம்பலப்படுத்தியும், பாசிச எதிர்ப்பு அய்க்கிய முன்னணியை கட்டுமாறு அறைகூவல் விடுத்தும் புரட்சிகர உரையாற்றினார்.

“இந்த பாராளுமன்றத்தின் முதுபெரும் பிரதிநிதி என்ற முறையில், சோவியத் ஜெர்மனியின் முதலாவது சோவியத் காங்கிரசையும் துவக்கிவைக்கும் வாய்ப்பு எனக்கு கிடைக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்” என்று அவர் மகிழ்ச்சி பொங்க அந்த பாராளுமன்றத்தில் (ரிச் ஸ்டாக்கில்) பிரகடனம் செய்தார். ஜெர்மன் சமூக ஜனநாயகக் கட்சி முதலாளிகளிடம் சரணடைந்ததே ஜெர்மனியில் பாசிசம் வெற்றியடைவதற்கான அடிப்படை காரணம் என்று கிளாரா ஜெட்கின் கருதினார். தனது இறுதிக் காலத்தில் நடுங்கும் கைகளால் எழுதிய முற்றுப் பெறாத கடைசி கட்டுரையின் கடைசி வரிகளில் இப்படி எழுதினார். “அன்று பிரான்சின் முதலாம் பிரான்சிஸ் பலேரியா போரில் தோற்றுவிட்ட பிறகு எழுதினான், ‘மானத்தைத்தவிர எல்லாவற்றையும் இழந்து விட்டேன்’ என்று. இத்தகைய பெருமையிக்க வார்த்தைகளுக்கு நேர்மாறாக இரண்டாவது அகிலம் கீழ்க்கண்டவாறு பிரகடனம் செய்ய வேண்டும். எல்லாவற்றையும் இழந்து விட்டோம். முதலாளித்துவ உலகிலிருந்து பாட்டாளி வர்க்கத்தின் விடுதலைக் காகவும், உழைக்கும் மக்களின் விடுதலைக்காகவும் போராடிய வர்கள் என்ற பெருமையை வேறு எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக

இழந்து விட்டோம். ஜெர்மன் சமூக ஜனநாயகம் புரட்சிகர மார்க்சியத்தைக் காட்டிக் கொடுத்ததிலிருந்து துவங்கி, எப்போதும் துரோகங்களையே செய்து வந்துள்ள இரண்டாவது அகிலம் தனது அழிவையும் தானே தேடிக் கொண்டது.''

கிளாரா ஜெட்கின் 1933-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 20-ம் தேதி மாஸ்கோவிற்கு அருகிலுள்ள அர்க்கான் கெல்ஸ்கோ என்ற இடத்தில், ஹிட்லர் ஆட்சிக்கு வந்த சில மாதங்களுக்குப் பிறகு மரணமடைந்தார். மாஸ்கோவிலுள்ள தொழிற் சங்கங்களின் கட்டிட வளாகத்திலிருந்து செஞ்சதுக்கம் வரை நடைபெற்ற அவருடைய இறுதி ஊர்வலத்தில் ஆறு லட்சம் உழைக்கும் மக்கள் பங்கேற்றனர். ஸ்டாலின், மொலடோவ், வோரோஷிலவ், ஆர்சானிகிட்சே, காலினின், குய்பிஷேவ், கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தின் தலைமைக் குழு உறுப்பினர்கள் ஆகியோர் அவருடைய உடலைத் தாங்கிய பேழையைச் சூம தனர். முதுபெரும் கம்யூனிஸ்டுகளான சென்கடயாமா, வி. எம். மொலடோவ், நதேஸ்தா குருப்ஸ்கயா ஆகியோர் இறுதி அஞ்சலி உரையாற்றினர். கிரெம்ளின் செஞ்சுவரில், உலகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பெரும் புரட்சியாளர்களான லெனினும் மற்றவர்களும் துயில் கொள்ளும் இடத்தருகே கிளாரா ஜெட்கினும் உறைவிடம் கொண்டார்.

இந்த ஆண்டு... இடத்தில்... மரணமடைந்தார்... மாஸ்கோவிலுள்ள... தொழிற் சங்கங்களின்... கட்டிட வளாகத்திலிருந்து... செஞ்சதுக்கம் வரை... நடைபெற்ற... அவருடைய... இறுதி ஊர்வலத்தில்... ஆறு லட்சம்... உழைக்கும்... மக்கள் பங்கேற்றனர்... ஸ்டாலின், மொலடோவ், வோரோஷிலவ், ஆர்சானிகிட்சே, காலினின், குய்பிஷேவ், கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தின் தலைமைக் குழு உறுப்பினர்கள் ஆகியோர் அவருடைய உடலைத் தாங்கிய பேழையைச் சூம தனர். முதுபெரும் கம்யூனிஸ்டுகளான சென்கடயாமா, வி. எம். மொலடோவ், நதேஸ்தா குருப்ஸ்கயா ஆகியோர் இறுதி அஞ்சலி உரையாற்றினர். கிரெம்ளின் செஞ்சுவரில், உலகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பெரும் புரட்சியாளர்களான லெனினும் மற்றவர்களும் துயில் கொள்ளும் இடத்தருகே கிளாரா ஜெட்கினும் உறைவிடம் கொண்டார்.

மகளிர் விடுதலை இயக்கங்கள்

முன்று கட்டுரைகள்

1. முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்கம்

நவீனகால மகளிர் இயக்கம் முழுவதையும் போலவே முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்கமும் முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையின் உடன்விளைவாகும். முதலாளித்துவம் ஆண்-பெண் ஆகியோரின் முழு சமூக சமுத்துவத்திற்கான பிரதான உந்து சக்தியாக விளங்கியதோடு அதற்கான பொருளாதார அடித்தளத்தையும் உருவாக்கியது. முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் அடித்தளமாக விளங்கும் முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறை பெண்கள், குழந்தைகளின் வீட்டு உற்பத்தி நடவடிக்கைகளுக்கான சமுதாய நிலைமைகளை அழித்துவிட்டது. முந்தைய சமுதாய அமைப்புகளில் நிலவிய சமுதாய நிலைமைகள் பெண்களின் வாழ்க்கை நிலைமைகளை நிர்ணயித்ததோடு, அவர்களை ஆண்களின் ஆதிக்கத்திற்குக் கீழ்ப்படியவும் வைத்தன. ஆரம்பகாலத்தில் பெண்கள் பலவிதமான வீட்டு உற்பத்தி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். நவீன நகரங்களின் வளர்ச்சி குடும்பத்திலிருந்த பெண்களின் வேலையிடங்களையும் அவர்களுக்குத் தேவையான விவசாய கச்சாப் பொருட்களின் மூலாதாரத்தையும் இல்லாமல் செய்து விட்டது. முன்னேறிய உற்பத்திச் சாதனங்கள், இயந்திரங்கள் இயந்திரக் கருவிகள் ஆகியனவும் பொருளாதாரத் திறமைகள் மற்றும் தொழில்நுட்பங்கள் ஆகியவற்றை வளர்ப்பதில் ஏற்பட்ட சில அறிவியல் முன்னேற்றங்களும் தான் இத்தகைய நீண்டகால

எழுச்சியை ஏற்படுத்துவதற்கான சாதனங்களாக அமைந்தன. முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் நிகழ்ந்த இத்தகைய மாற்றங்கள் தான் நவீன மகளிர் இயக்கத்திற்கான முன் நிபந்தனையாக இருந்தன. இத்தகைய சமுதாய மாற்றங்களுடன் படிப்படியாக பெண்ணினத்திரளும் வளர்ச்சியுற்றது. பெண்கள் ஆண்களுடைய சட்ட, சமுதாய ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபடுவதற்காகவும் ஆண்-பெண் இடையிலான சமுதாய, மனித சமத்துவத்திற்காகவும், திட்டமிட்டும், முறையாகவும் போராடினர்.

சட்ட ரீதியாகவும் சமுதாய ரீதியாகவும் ஆண்களுக்குச் சமமான நிலையும் அந்தஸ்தும் பெண்களுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற அடிப்படையான கோரிக்கையை முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்கம் எழுப்பியது. இக்கோரிக்கை நிறைவு செய்யப்பட்டால் யாரும் விடுபடாமல் அனைத்துப் பெண்களும் விடுதலை பெற்று விடுவார்கள் என்று அதன் தலைவர்கள் வாதிட்டனர். இது உண்மையல்ல. முழுமையான சமுதாய மற்றும் மனிதகுல விடுதலைக்கான அல்லது அடிமைத்தனத்திற்கான தீர்மானகரமான காரணி முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையின் அடிப்படையில் அமைந்த முதலாளித்துவ சமுதாயம்தான் என்பதை இந்தப் பெண் வாக்குரிமைவாதிகள் பார்க்கத் தவறினர். இச்சமுதாயம் முதலாளி வர்க்கத்திற்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்திற்குமிடையிலான இணக்கம் காணமுடியாத வர்க்கமுரண்பாட்டின் மீது கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இவர்கள் பார்க்க மறுத்தனர். இச்சமுதாயம் ஒருபுறத்தில் சுரண்டுவோர் மற்றும் ஆள்பவர்களாகவும் மறுபுறத்தில் சுரண்டப்படுவோர் மற்றும் ஆள்படுபவர்களாகவும் பிளவுண்டு கிடக்கிறது என்பதை இவர்கள் பார்க்கவில்லை. அனைத்துக்கும் மேலாக பெண்களின் நிலைமையையும் அவர்களின் வாழ்க்கை முறையையும் தீர்மானிப்பது அவர்கள் இவ்விரு வர்க்கங்களில் எந்த வர்க்கத்தின் உறுப்பினராக இருக்கிறார்கள் என்பது தானையொழிய ஆண்களின் ஆதிக்க நிலைக்கும் முன்னுரிமை நிலைக்கும் பணிந்து போகும் விதத்தில் ஒடுக்கப்பட்டு, ஏறக்குறைய எவ்வித உரிமைகளும் இல்லாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கும் அவர்களுடைய பாலினச் சமூகப்பிரிவு அல்ல. எனவே, சுரண்டப்படும், ஒடுக்கப்படும் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த பெண்களைப் பொறுத்தவரை விதிமுறை நூல்களில் 'இருபாலினர்கட்குமிடையிலான சட்டரீதியான சமத்துவ அந்தஸ்து' உறுதி செய்வதால் கிடைக்கும் சமுதாய மனித உரிமையும், சமத்துவமும் ஒடுக்கப்பட்ட

வர்க்கத்தை சார்ந்த ஆண்களுக்கு எந்த அளவுக்கு வழங்கப் பட்டுள்ளதோ அந்த அளவுக்கு சிறியதே ஆகும்.

பெண்களின் இந்நிலைக்குக் காரணம் முதலாளித்துவ சமுதாயத்திற்கே உரிய அடிப்படை வர்க்க முரண்பாடேயாகும். அதாவது, உயிர்வாழ்வதற்கும் கலாச்சார முன்னேற்றத்திற்கும் தேவையான பொருட்களைத் தயாரிப்பதற்கான உற்பத்திச் சாதனங்களில் நிலவும் தனியுடைமையே ஆகும். சுரண்டப்படும் வர்க்கத்தையும் இதனோடு மிகவும் நெருக்கமாகப் பிணைப்புக் கொண்ட பிற ஒடுக்கப்பட்ட அடுக்குகளையும் சார்ந்த பெண்கள்— இவர்கள் மொத்தப் பெண்களின் எண்ணிக்கையில் மிகப்பெரும் பான்மையாக உள்ளனர்—உண்மையிலேயே எதார்த்தத்தில் முழு விடுதலையையும் சமத்துவத்தையும் அடைய வேண்டுமானால் இந்த அடிப்படைக் காரணமான வர்க்க அடிமைத்தனம் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். இது நடைபெற வேண்டுமெனில் நவீன உற்பத்தி சாதனங்களின் சமுதாயத்தன்மைக்குப் பொருத்தமான முறையில் தனிநபர் உடமை அல்லது சிறு குழுக்களின் தனியுடைமை சமுதாய உடமையாக மாறுவது அவசியம்; பொருள் உற்பத்திக்கான நிலைமைகளையும் அதனுடைய பொருளாயத மற்றும் கலாச்சார நற்பயன்களையும் சமுதாயம் முறைப்படுத்துவதும் அவசியம். இத்தகைய புரட்சிகரமான பொருளாதார அடித்தளத்தின் மீதுதான் பெண்குலம் முழுவதன் உண்மையான வளர்ச்சிக்கான சுதந்திரத்தையும் முழு மனிதாபிமானத்தை நோக்கிய நடவடிக்கைகளையும் உத்தரவாதம் செய்யக்கூடிய புதிய, உயர்வான சமுதாய வடிவங்கள் வளர்ச்சியுற முடியும். பாலின வேறுபாடின்றி சுரண்டப்படும் மக்கள் அனைவரும் நடத்தும் அமைப்பு ரீதியான புரட்சிகர வர்க்கப்போராட்டம் தான் நம்மை இந்த இலக்கை நோக்கி வழிநடத்தும். வர்க்க வேறுபாடுகளைக் கணக்கில் கொள்ளாமல் ஆண்களின் மேலாதிக்கத்திற்கு எதிராக நடத்தப்படும் பெண்களின் போராட்டத்தினால் இதைச் சாதிக்க முடியாது.

உண்மைகளிலிருந்தும் அனுபவத்திலிருந்தும் பிறந்த இந்த அறிவியல் பூர்வமான கண்ணோட்டங்களுக்கு மாறாக முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்கம் பெண்களின் விடுதலை என்ற தனது நோக்கத்தை குடும்பம், அரசு மற்றும் சமுதாயத்தில் ஆணின் முன்னுரிமைகள் மற்றும் அதிகாரம் ஆகியவற்றை எதிர்த்த போராட்டம் என்ற எல்லைக்குள் கொண்டு வந்துவிட்டது. இந்த

குறுகிய வரையறை முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்கத்தின் உலகளாவிய தன்மையாக உள்ளது.

இந்த பெண் வாக்குரிமைவாதிகள், பெண்கள் விடுதலை என்ற பரந்த குழப்பமான பிரச்சினையை அதன் சிக்கலான சமுதாயப் பின்னணியின் மூலம் புரிந்து கொள்ளவில்லை. மாறாக முதலாளித்துவ சமுதாய நலன் என்ற கண்ணோட்டத்திலேயே பார்த்தனர். இவர்களுடைய கருத்துக்களும் நடவடிக்கைகளும் ஆதாரமற்றவையாகும்; ஏனெனில், தனிச் சொத்தின் அடிப்படையிலும் அதனுடன் சம்பந்தப்பட்ட விதத்திலும் தான் பெண்களின் பாலின அடிமைத்தனம் வளர்ச்சியுற்றது என்பதையே வரலாறு நமக்குக் கற்பிக்கிறது.

ஆணினம் பெண்களின் மீது கொண்டிருந்த ஆதிக்கத்தையும் அதிகாரத்தையும் தகர்த்தெறியும் பொருட்டு, முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்கத்தால் முன்வைக்கப்பட்ட பிரதானக் கோரிக்கைகளாவன: திருமண ஒப்பந்தம், அதன் வடிவம் மற்றும் அதை முறித்துக் கொள்வது ஆகியவற்றில் சம உரிமைகள்; குழந்தைகளின் பால் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சம உரிமை; பொதுவான பாலின ஒழுக்க விதி; தன்னுடைய சொத்து, வருமானம் மற்றும் சம்பாத்தியங்களை விற்பதில் பெண்களுக்கு உரிமை; தொழில் சம்பந்தமான பயிற்சி மற்றும் செயல்பாடு ஆகியவற்றில் உறுதியான விடுதலை; சமுதாய வாழ்க்கையின் எல்லா அரங்குகளிலும் இயங்கவும் செயல்படவும் இரு பாலாருக்கும் சம உரிமை; அரசு மற்றும் அதன் அங்கங்களில் முழு அரசியல் சமத்துவம், இன்ன பிற. பெண்வாக்குரிமைவாதிகளின் கோரிக்கைகள் பாட்டாளி வர்க்க உழைக்கும் பெண்களுக்கு மதிப்பு மிக்கவை என்பதில் மறுப்பதற்கு எதுவுமில்லை. இவற்றில் குறிப்பான முக்கியத்துவம் பெறுவது என்னவெனில் பெண்ணினம் ஆண்களைப் போலவே சம அந்தஸ்தும் சம உரிமைகளும் கொண்டது என்பதை அடிப்படையிலேயே அங்கீகரித்ததாகும். இருப்பினும் பெண்களின் பாலின அடிமைத்தனத்தைத் தளர்த்துவதற்கும் ஒழிப்பதற்குமான சீர்திருத்தங்களின் மதிப்பும் முக்கியத்துவமும் ஒரு எல்லைக்குட்பட்டவையே. உண்மையில், முதலாளித்துவ சமுதாயத்திலுள்ள பெரும்பான்மையான பெண்களின் விசயத்தில் இவை ஒன்றுமில்லாதவையே; ஏனெனில் சுரண்டப்படுபவர்களின் உடலையும் ஆன்மாவையும் விலங்கிட்டு விட்ட வர்க்க அடிமைத்

தனம் தொடர்ந்து நிலவுகிறது. உண்மையில் முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்கத்தின் வெற்றி, சொத்துப்படைத்த, சுரண்டும் வர்க்கத்தைச் சார்ந்த, பொருளாதார ரீதியில் சுதந்திரமான பெண்களுக்கே பெருமளவில் நன்மையளித்தது.

வர்க்க அடிமை முறை, பெண்ணடிமை முறைக்கு முட்டுக் கொடுத்து அதை தீவிரப்படுத்திய போதிலும், இந்தப் பெண் வாக்குரிமைவாதிகள், மிகப் பெரும்பான்மையான பெண்களின் வர்க்க அடிமை முறைக்கு எதிராகப் போராடுவதில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்வதில்லை. இதற்கும் மேலாக, மிகவும் கீழ்நிலையில் உள்ள மக்கள் தங்களுடைய எஜமானர்களையும் தங்களைக் கொடுமைப்படுத்துபவர்களையும் எதிர்த்து வர்க்கப் போராட்டம் நடத்தவேண்டும் என்பதையும் அவர்கள் அடிப்படையிலேயே நிராகரித்து விட்டனர். முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்கம் தன்னுடைய இரு கால்களையும் முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் உறுதியாக ஊன்றிக் கொண்டு, முன்னேறி வரும் பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கு எதிராக அச் சமுதாயத்தைப் பாதுகாக்கிறது. அது, ஆண்களின் நன்மைக்காக பெண்களைக் கொத்தடிமைப் படுத்தி வைத்திருக்கும் சட்ட, சமுதாயத் தடைகளைத் தளர்த்துவதன் மூலம் முதலாளித்துவ சமுதாயத்தை சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு மட்டுமே பாடுபடுகிறது. அவர்களுடைய இயக்கத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் ஓரளவுக்கு இருந்த நடுநிலைமை பற்றிய பாசாங்கு கூட இல்லாமல் பின்னாளில் மிகப்பெரும்பான்மையான பெண் வாக்குரிமைவாதிகள் பாட்டாளி வர்க்கம் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதன் மூலம் பெண்களை விடுவிக்கும் நோக்கம் கொண்ட புரட்சியை வெளிப்படையான கசப்பான பகையுணர்ச்சியுடன் எதிர்த்தனர். இவ்வாறு முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்கம் பெண்கள் விடுதலையின் முன்னோடியாக இருக்கவுமில்லை. விடுதலைக்கு ஏங்கிய அனைத்துப் பெண்களின் நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துவதாகவும் இல்லை. அது முதலாளி வர்க்க இயக்கமாகத் தான் இருந்தது. அப்படித்தான் இனியும் இருக்கும். அது, நிலப் பிரபுத்துவ சமுதாயத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்திய ஆளும் வர்க்கப் பிரிவுகளைத் தூக்கியெறிந்து விட்டு தான் ஆதிக்கம் பெற்ற அரசியல் சக்தியாக உயர்வடையும் பொருட்டு முதலாளி வர்க்கத் தால் நடத்தப்பட்ட முதலாளித்துவ விடுதலைப் போராட்டத்தின் கடைசி வகைப் பிரிவாகும். நிலப்பிரபுத்துவ தன்னாட்சி அதிகாரத்தினால் சுரண்டப்பட்டு, கசக்கிப் பிழியப்பட்டுக் கொண்டிருந்த

அனைவரையும் முதலாளி வர்க்கம் எந்த முழுக்கத்தின் பெயரால் போராட்டத்திற்கு இட்டுச் சென்றதோ அதே முழுக்கமான கோட்பாடுகளை சட்ட ரீதியாக அனுபவிப்பது என்பதுதான் இவ்வியக்கத்தின் இலட்சியமாகவும் இருந்தது. இவை ஒரு முறையான முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தின் கோட்பாடுகளாகவும், அனைத்தும் தழுவி மனித உரிமைகள் பற்றிய அறிப்புகளாகவும், முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் அனைத்து உறுப்பினர்களின் சமத்துவம், சம உரிமைகள் ஆகியவற்றின் சட்டபூர்வ அங்கீகாரமாகவும் இருந்தன.

பதினேழாம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்திலிருந்த முதலாளித்துவ அதிகாரத்தின் முன்னோடிகளுடைய முழுமையான மதவாதத் தத்துவத்தின்படி, இந்த அனைத்தும் தழுவி மனித உரிமைகள் யாவும் கடவுளால் அளிக்கப்பட்ட பரிசுகளாகும். ஒரு நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு, பிரான்சிலிருந்த நிலப்பிரபுத்துவ ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக அதிகாரத்தைப் பெறுமாறு முதலாளித்துவ தலைவர்களுக்கு உத்வேகமுட்டிய போதனைகளை அளித்த தத்துவ அறிஞர்களின் பொருள்முதல்வாத உலகக் கண்ணோட்டத்தின்படி, அனைத்தும் தழுவி மனித உரிமைகள் யாவும் பிறப்பு வேறுபாடு இன்றி சமுதாயத்தின் அனைத்து உறுப்பினர்களாலும் பகிர்ந்து கொள்ளப்படக் கூடிய இயற்கையான உரிமைகளாகும். இவ்விரு கண்ணோட்டங்களின் அடிப்படையில்தான், பெண்களின் சமத்துவம் ஒரு “அனைத்தும் தழுவி மனித உரிமை” என்றும், கடவுளின் பரிசு என்றும், இயற்கையான உரிமை என்றும் அதை பலவீனமான பெண்களிடமிருந்து பலம் வாய்ந்த ஆண்கள் கைப்பற்றிக் கொண்டனர் என்றும் சர்வதேச முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்கம் கோருகிறது. சோசலிச போதனைகள் மற்றும் சோசலிச விமர்சனம் ஆகியவற்றின் தாக்கத்தின் காரணமாகத்தான் முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்கம் தன்னுடைய கோரிக்கைகளை பெண்களின், மாறுபட்ட வாழ்க்கை மற்றும் வேலை நிலைமைகளின் அடிப்படையில் அமைந்தவையாக படிப்படியாகவும் முழுமையற்ற வகையிலும் நியாயப்படுத்த தொடங்கியது. முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் பிரகடனம் செய்யப்பட்டுள்ள “ஜனநாயகக் கோட்பாடு” நடைமுறையில் முதலாளி வர்க்க சர்வாதிகாரமாகப் பணியாற்றுகிறது என்பதையும் “அனைத்தும் தழுவி மனித உரிமைகள்” உண்மையில் சொத்துப் படைத்தவர்களின் முன்னுரிமையாக இருக்கிறது என்கிற உண்மையையும் அது மறைத்து விட்டது.

முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்கம், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் நடைபெற்ற பிரெஞ்சுப் புரட்சியிலிருந்து தோன்றி வளர்ந்ததாகும். இந்த சக்தி வாய்ந்த நடவடிக்கைகளின் புயலிலும் நெருப்பிலும்தான் அமைப்பாக்கப்பட்டுப் போராடக் கூடிய பெண்கள் குடும்பம், சமுதாயம் மற்றும் அரசு ஆகியவற்றில் பெண்ணினத்திற்கு முழுமையான சமத்துவம் வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை எழுப்பினர். ஒலிம்பி டி கூக்ஸ்¹ என்பவர் இதை அனைத்தும் தழுவி மனித உரிமைகள் என்பதன் தொடர் விளைவாக விளக்கினார். அவருடைய புகழ் பெற்ற வாக்கியம் இதோ : “ஒரு பெண் கில்லட்டினை உயர்த்துவதற்கான உரிமையைப் பெற்றிருக்கிறாளெனில், பேச்சாளரின் மேடையில் ஏறுவதற்கும் அவளுக்கு சம உரிமை இருக்கவேண்டும்”. புரட்சியின் பாதுகாப்பு பிற்காலமும், வெற்றிக்காலமும், பெண்கள்— உண்மையில் பெரும் எண்ணிக்கையிலான பெண்கள் — தியாகமும் சாதனைகளும் செய்திருந்த போதும், மனித உரிமைகள் பெண்களின் உரிமைகளாகவில்லை. குழந்தைப் பருவத்திலிருந்த முதலாளித்துவம் இத்தகைய நடவடிக்கைகளுக்குப் போதுமான அளவு முதலாளித்துவ சமுதாயத்தைப் புரட்சிகரமாக்கியிருக்கவில்லை. மேலும் அது, பெண்களுடைய உரிமைகளின் சட்டப்பூர்வத் தன்மை, அனைத்தும் தழுவி மனித உரிமைகள் என்பதற்குப் போதாமல் இருக்கிறது என்பதை அப்பட்டமாக வெளிப்படுத்துமளவிற்கு, முதலாளி வர்க்கத்திற்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்திற்குமிடையிலான முரண்பாட்டைக் கூர்மைப்படுத்தவோ, முதிர்ச்சியடையச் செய்யவோ இல்லை. அதே போல, அவர்கள் எதைச் செய்ய வில்லையோ அதைச் செய்து விட்டதாகக் கூறிப் பாசாங்கு செய்யவும் அவர்களால் முடியவில்லை; அதாவது பெண் சூலம் அனைத்தின் முழுமையான விடுதலையைச் சாதிக்க முடியவில்லை.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பிரான்சு மற்றும் ஜெர்மனியில் நடைபெற்ற புரட்சிகள், இங்கிலாந்தின்

குறிப்பு:

1. ஒலிம்பி டி கூக்ஸ் (1748 — 1793): பிரெஞ்சுப் பெண் வாக்குரிமைவாதி; பெண்களின் முழுமையான அரசியல், பொருளாதார மற்றும் சட்டரீதியான சமத்துவத்திற்காக நிற்றவர்; “பெண்களின் உரிமைகள் மற்றும் குடியரிமை ஆகியவற்றின் பிரகடனம்” என்ற நூலின் ஆசிரியை.

அரசியல், சமுதாயப் போராட்டங்கள் மற்றும் குறிப்பாக அடிமை முறையை ஒழிப்பதற்காக ஐக்கிய அமெரிக்காவின் தொழில்மயமான வடக்குப் பகுதிகளுக்கும் நிலப்பிரபுத்துவமயமான தெற்குப் பகுதிக்கும் இடையில் நடைபெற்ற மாபெரும் கடைசி ஆயுதப் போராட்டம் ஆகிய அனைத்திலும் பெண்களின் சமத்துவத்திற்காக கோட்பாட்டு ரீதியில் பரிந்து பேசும் மனிதர்கள் தோன்றினர். இவற்றோடு உறுதியற்று பிணைக்கப்பட்டிருந்த பெண்களுடைய குழுக்கள் இக்கோரிக்கையை எழுப்ப ஆரம்பித்தன. பிரான்சிலும், ஜெர்மனியிலும் இருந்த சில முன்னோடிகள், பெண்களின் விடுதலையை வலியுறுத்தியதுடன் மட்டுமல்லாது, பெண் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலைமைகளை மேம்படுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கையையும் முன்வைத்தனர். இருப்பினும், இது பாட்டாளி வர்க்கக் கண்ணோட்டத்தின் விளைவாக நடைபெறவில்லை உணர்ச்சிப் பூர்வமான மனிதாபிமானம் என்ற பெயரில் “ஏழைச் சகோதிகளுக்கு” மேலிருந்து உதவ வேண்டும் என்று இவர்கள் விரும்பினரேயன்றி தங்களுக்காகப் போராட வருமாறு கீழிருந்து பெண்களுக்கு அறைகூவல் விடுக்க விரும்பவில்லை. பிரான்சு மற்றும் ஜெர்மனியில் நடைபெற்ற புரட்சிகளில் — 1848 ஜூனில் பாரிசில் நடைபெற்ற போரில் — தொழிலாளர்கள் ஒரு ஐக்கியப்பட்ட போர்க்குணமிக்க வர்க்கமாக உதித்ததானது “மதிப்பிற்குரிய முதலாளி வர்க்கத்தினரை” பயமுறச் செய்தது. முதலாளித்துவம் வெற்றிகரமாக முன்னேறிக் கொண்டிருந்த அனைத்து நாடுகளிலும் சுரண்டுவோர்க்கும் சுரண்டப்படுவோர்க்கு மிடையிலான வர்க்க முரண்பாடு தீவிரமடைந்து பாட்டாளி வர்க்கம் தன்னை ஒரு வலிமையான, சங்கமாய்ச் சேர்க்கப்பட்ட, அரசியல் ரீதியில் அமைப்பாக்கப்பட்ட புரட்சிகர சக்தியாக உருவமைத்துக் கொண்டிருந்தது. முதலாளி வர்க்கம், இச்சக்தியை முதலில் வழி தவறச் செய்யவும் பிறகு அதை உடைத்தெறியவும் முயற்சி செய்தது. துவக்கத்தில் புரட்சிகரமாக இருந்த முதலாளி வர்க்கம் பிறகு பிற்போக்கானதாகவும், இறுதியில் தீர்மானகரமான எதிர்ப்புரட்சி வர்க்கமாகவும் மாறியது.

முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்கம் இவ்வளர்ச்சிப் போக்கில் முக்கியப் பங்கு வகித்தது. அதனுடைய வர்க்கத் தன்மை இனிமேலும் பழைய சொல்லலங்காரத்தினுள் மறைத்து வைக்கப்படாமல் மேன்மேலும் தெளிவாகி வந்தது. இது பெண்களுக்கு சமகூலி வழங்குவதைச் சட்டமாக்குவது குறித்தும் பெண்களுக்கு வாக்குரிமை குறித்தும் இதன் கண்ணோட்டங்களில் மிகத்

தெளிவாக வெளிப்பட்டது. முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்கம் பெண்களின் வாக்குரிமையை “உயர் வர்க்கப் பெண்களின் வாக்குரிமை” என்பதாகச் சுருக்கியது. பெரும் முலதன ஆதிக் கத்தைக் கசப்பாக உணர்ந்த நடுத்தர வர்க்கம் மற்றும் அறிவு ஜீவிகள் ஆகிய பிரிவினரைச் சேர்ந்த பெரும்பான்மையான பெண் களின் தேவைகளையும் கோரிக்கைகளையும் “முற்போக்கு” பெண்ணுரிமைவாதிகள் வலியுறுத்தியதோடு அப்பிரிவினரின் ஆதரவைப் பெற்றதும் இதை உறுதிப்படுத்துவதாக உள்ளது. இருப்பினும், அப்படியிருந்தும் கூட முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்கம் “மேலும் அதிக மிதவாதத் தன்மை கொண்டதாகவும்” “அதிக அர்த்தமுள்ளதாகவும்” மாறியது. அது, பழைய தப்பெண்ணங்களுடன் சமரசம் செய்து கொண்டு முதலாளி வர்க்க நலனை பெண்ணினத்தின் சமத்துவத்திற்கும் மேலானதாக வைத்தது. பெண்களின் வாக்குரிமைக்கான போராட்டத்தில், அமெரிக்கா மற்றும் இங்கிலாந்து நாட்டு சுய தியாக, அராஜகவாத பெண் வாக்குரிமைவாதிகள் பின்பற்றிய தீவிரவாத யுத்த தந்திரங்கள், பெண்வாக்குரிமைவாத இயக்கத்தின் வர்க்கத் தன்மையை கோடிட்டுக் காட்டியதேயன்றி அதை மாற்றுவதற்கு அவர்கள் தவறி விட்டனர். அனைத்து நாடுகளிலுமிருந்த பெரும் பாலான முதலாளித்துவ மகளிர் அமைப்புகள், சர்வதேச சகோதரித்துவம், மற்றும் சுதந்திரத்திற்கான மட்டிலாக் காதல் போன்ற மகிழ்ச்சியான பாடல்களைப் பாடிய போதிலும் அவை “தேசப்பற்று மிக்க பாதுகாப்பு” என்ற பெயரில், தேசிய வெறியுடன் செயல்பட்டு நாற்பதாண்டுக் காலம் நீடித்த ஏகாதிபத்திய இனப்படுகொலையின் கொலைகாரத்தனமான தேசிய வாத ஆதரவாளர்களாகவும் இருந்தன.

1917 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற அக்டோபர் புரட்சியின் போது ரசிய பாட்டாளி வர்க்கம் உலகப் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியின் வெற்றி மணியை ஒலித்ததன் தாக்கத்தினால், முதலாளித்துவ, காலனி மற்றும் அரைக்காலனி நாடுகளிலிருந்த ஒடுக்கப்பட்ட, சுரண்டப்பட்ட மக்கள் போராடவும் தங்களுடைய விலங்குகளைத் தகர்த்தெறியவும் எழுச்சியுற்றனர். 1917-க்குப் பிறகு, முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்கத்தின் முக்கிய நோக்கம், எந்த சமுதாய எல்லைக்குள் பெண்கள் தங்களுடைய வர்க்க அடிமைத் தனத்திலிருந்தோ அல்லது பாலின அடிமைத்தனத்திலிருந்தோ விடுபட முடியாதோ அந்த முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பைப் பாதுகாத்து பத்திரப்படுத்துவதாக மாறியது. ரசியாவில் நிறுவப்

பட்ட அரசியலமைப்புச் சட்டமும் சோசலிச வளர்ச்சி முறையும், பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி பெண்களின் முழு சமுதாய மற்றும் மனிதாபிமான சமத்துவம் என்ற கருத்தை வெறும் காகித அளவில் விட்டுவைக்காமல் அதை உண்மையில் நடைமுறை சாத்தியமானதாக மாற்றக்கூடிய உயர்வான பொருளாதார, சமுதாய வடிவங்களை உருவாக்கியதைப் பார்த்த போதிலும் முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்கம் மேற்கூறியவாறே நடந்து கொண்டது. சுதந்திரம் மற்றும் அமைதிக்கான சர்வதேச மகளிர் சங்கம் ஒன்றுதான் முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்கத்தின் எதிர்ப்புரட்சி நடவடிக்கைகளுக்கு விதிவிலக்காக இருந்தது. அதனுடைய உயர்மட்டத்தலைவர்கள், போராடிக் கொண்டிருக்கும் புரட்சிகரமான பாட்டாளி வர்க்கம் முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பைத் தூக்கியெறிந்து விட்டு அதனுடைய சர்வாதிகாரத்தை நிறுவப்போகிறது என்பதைப்பற்றி பீதியடையவில்லை. அவர்களுடைய செயல்பாடு நேர்மையான போர்மறுப்புவாதம், சமாதானத்தின் மீதான உற்சாகமிக்க நேசம் மற்றும் ரசியப்புரட்சியில் பெண்கள் விடுதலையின் சாதனைகள் பற்றிய தயக்கமற்ற ஒப்புதல் ஆகியவற்றில் வேர் கொண்டிருந்தது. இருப்பினும் அச்சங்கமும் முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்கத்தின் ஒரு சிறு பகுதியே.

அமைப்பாக்கப்பட்ட பெண் வாக்குரிமை வாதத்தின் எதிர்ப்புரட்சி சக்தி மிகக்குறைந்த எண்ணிக்கையிலான முதலாளித்துவப் பெண்கள் கூட்டத்தைச் சார்ந்திருக்கவில்லை. ஆனால் அது பெரும் எண்ணிக்கையிலான உழைக்கும் பெண்களின் மீது தனது ஏமாற்றுத்தனமான பாதிப்புமிக்க செல்வாக்கைச் செலுத்தி வந்தது. இப்பெண்களின் விருப்பங்களும் நடவடிக்கைகளும் புரட்சியைச் சாதிப்பதற்கான வர்க்கப்போராட்டத்தின் மீது குவிக்கப்பட்டிருப்பதற்கு மாறாக முதலாளித்துவ சமுதாயத்தை சீர்திருத்தும் பொருட்டு இருபாலினருக்குமிடையிலான போராட்டத்தின் மீது குவிக்கப்பட்டிருந்தது. முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்கம் இம்மக்கள் திரளை எதிர்ப்புரட்சிச் சக்தியாகச் சீரழியச் செய்தது. அது தன்னுடைய நடவடிக்கைகளில் பலமான சீர்திருத்த வாத சமூக ஜனநாயகப் பெண்கள் இயக்கம் என்ற பாதையைப் பின்பற்றியது. இந்நிகழ்ச்சியின் முக்கியத்துவத்தைக் குறைத்து மதிப்பிட்டு விடக்கூடாது. முதலாளித்துவம் விரிவு பெறத் தொடங்கியவுடன் முதலாளித்துவ மகளிர் விடுதலை இயக்கமும்

உலகம் முழுவதும் பரவியது. அது கிழக்கு நாடுகளிலுள்ள (ஓரியன்ட்) அதிகரித்து வரும் பெண்களை உள்ளடக்கிக் கொண்டது. எங்கெல்லாம் ஒடுக்கப்பட்ட, கொள்ளையடிக்கப்பட்ட வர்க்கங்களும் மக்களும் ஏகாதிபத்திய முதலாளித்துவத்திற்கு எதிராக எழுச்சியுற்றனரோ அங்குள்ள உழைக்கும் பெண்களுக்கு குழப்பமான பொய்த்தோற்றங்களை அளிப்பதன் மூலம் அவர்கள் தங்கள் சகோதரர்களின் புரட்சிகரப் போராட்டத்தில் பங்கேற்பதைத் தடுத்து அதன் மூலம் முதலாளித்துவத்தை மீட்டெடுக்க முயற்சித்தது. அது தன்பின்னால் பல இலட்சக்கணக்கான மக்களை முடக்கி வைத்திருந்தது. அது, பணிந்து போவதையும் மூலதனத்தின் மீது பக்திமிக்க நம்பிக்கையையும் போதித்த கல்வி நிறுவனங்களை உள்ளடக்கியதாக இருந்தது. சங்கங்கள், (Associations) தொழிற்சங்கங்கள் (Trade Unions) மற்றும் பிழைப்புலாதத் தொழில் முறை சங்கங்கள் (Professional Unions) ஆகியன சிறு அணுகூலங்களை அளித்தன; அதே சமயம் மக்கள் நலச் சங்கங்கள் (Welfare-Associations) முதலாளித்துவ எதிர்ப்புக் கருத்துக்களுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கும் வாய்ப்பூட்டுக்களாகவும் கைவிலங்குகளாகவும் செயல்பட்டன. அது திறமையான வகையில் வடிவமைக்கப்பட்ட பிரச்சாரத்தையும், போராட்ட சாதனங்களையும் பல்லாயிரக்கணக்கான செயல்திறமிக்க ஊழியர்களையும் தன்னைத்தே கொண்டிருந்தது. பொது மற்றும் தனியார் நிதியின் மூலம் தருவிக்கப்பட்ட வசதியான பொருளாதார வசதிகளையும் பெற்றிருந்தது. இத்தாலி, போலந்து, ஜெர்மனி, அமெரிக்கா மற்றும் பிறநாடுகளிலிருந்தபாசிச பெண்கள் அமைப்புகள், முதலாளித்துவ மகளிர இயக்கத்தினுடைய எதிர்ப்புரட்சித் தன்மையின் அப்பட்டமான வெளிப்பாடுகளாகும். சுருங்கக் கூறுவதெனில், முதலாளித்துவ மகளிர இயக்கம் ஒரு கடுமையான பயங்கரமான எதிர்ப்புரட்சி சக்தியாக இருக்கிறது. அதனுடன் எவ்விதமான சமரசமோ பிணைப்போ இருக்கக்கூடாது, இருக்கவும் முடியாது; உலகப் பாட்டாளி வர்க்கப்புரட்சி வெற்றி பெறும்வகையில் அதைத் தோற்கடிக்க வேண்டும். வரலாற்றின் அகநிலை மற்றும் புறநிலை சக்திகள் புரட்சியின் வெற்றியை உறுதிபடுத்துகின்றன.

உடுக்கையிலிருந்து இக்காலத்திலுள்ள அரங்கம் பக்கத்தில் குடிசைகளை
 உடையவர்களுக்கு உடனடியாக முன்நினைவாகும் கட்டணத்தைப் பூர்த்தி
 செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளதில் தாமதமாகி வருவது காரணமாக
 உடனடியாக பக்கம்மாற்றப்பட்டால் உடனடியாக முன்நினைவாக
 முன்நினைவாக கட்டணத்தைப் பக்கம்மாற்றப்பட்டால் உடனடியாக
 பக்கம் முன்நினைவாக குடிசைகளை உடனடியாக முன்நினைவாக
 முன்நினைவாக கட்டணத்தைப் பக்கம்மாற்றப்பட்டால் உடனடியாக
 முன்நினைவாக கட்டணத்தைப் பக்கம்மாற்றப்பட்டால் உடனடியாக
 முன்நினைவாக கட்டணத்தைப் பக்கம்மாற்றப்பட்டால் உடனடியாக

2. சமூக ஜனநாயக மகளிர் இயக்கம்

சமூக ஜனநாயக மகளிர் இயக்கம், தன்னுடைய வரலாற்றின்
 வளமான காலகட்டத்தில், தன்னை முதலாளித்துவ மகளிர்
 இயக்கத்திற்கு எதிரான பாட்டாளிவர்க்கப் போராட்டத்தில் நிலை
 நிறுத்திக் கொண்டது. இக்காலகட்டத்தில் அது கோட்பாட்டு
 ரீதியிலும் நடைமுறையிலும் முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்கம்
 போலியாக நடித்து வந்ததைப் போலல்லாமல் அனைத்துப் பெண்
 களின் சமுதாய மாண்பு விடுதலைக்கும் சமத்துவத்திற்கும்
 முன்னோடியாக இருந்தது. வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதத்தின்
 ஒளியில், அது பெண்களின் பிரச்சினையை பொதுவான சமுதாயப்
 பிரச்சினையின் ஒரு சாராம்சமான பகுதி என்பதாகவே உணர்ந்தது.
 முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில், சுரண்டப்படுவோர்க்கும்
 சுரண்டுவோர்க்கும் இடையிலான வர்க்கப் பகைமையும்
 வர்க்கப்போராட்டமும் தான் பெண்களின் முழு விடுதலையை
 நிர்ணயிப்பதில் தீர்மானகரமானவை என்பதை அது
 உணர்ந்திருந்தது. விடுதலைக்கான போராட்டத்தில் முதலாளித்துவ
 சமுதாயத்தைப் புரட்சிகரமாகத் தூக்கிவெறிந்து பாட்டாளிவர்க்கம்
 சோசலிசத்தை அடையவேண்டும். இதுவே இருபாலினரின் சட்ட
 பூர்வமான சமத்துவம் என்பதற்கு மேலாக அனைத்துப் பெண்
 களுக்கும் முழுமலர்ச்சியும் சுய உறுதிப்பாடும் உள்ள மனிதத்
 துவத்தை அளிக்கமுடியும். இந்த கருத்தோட்டம்தான் சமூக
 ஜனநாயக மகளிர் இயக்கத்தின் நடவடிக்கைகளை வழி
 நடத்தியது.

முதலாளித்துவப் பெண்நிலைவாதத்தைப் போல் பாட்டாளி
 வர்க்க மகளிர் இயக்கம், ஆண்களின் முன்னுரிமைகளை ஒழித்துக்
 கட்டுவதற்காக சமுதாயத்தின் அனைத்து வர்க்கங்களையும்
 படிநிலைகளையும் சேர்ந்த பெண்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஆண்

குலத்திற்கு எதிராகப் போராடி சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்தவேண்டும் என்று அறைகூவல் விடுக்கவில்லை; மாறாக, தங்களுடைய வர்க்கச் சகோதரர்களுடன் கரத்துடன் கரம் சேர்த்துப் போராட வேண்டும் என்றும் அதற்காக பாட்டாளிவர்க்கப் பெண்களை மட்டுமே ஒன்று சேர்த்து அமைப்பாக்கிப் பயிற்றுவிக்க வேண்டும் என்றும் பாட்டாளிவர்க்கத்துடன் சேர்ந்து கொண்டு வர்க்கப் போராட்டத்தைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டு உற்பத்திச் சாதனங்களிலுள்ள தனியுடைமையை ஒழிப்பதன் மூலம் முதலாளித்துவ அமைப்பைத் தூக்கியெறிய முன்வரவேண்டுமென்றும் அது சமுதாயத்தின் அனைத்து படிநிலைகளிலும் (Strata) உள்ள ஒடுக்கப்பட்ட மற்றும் சுரண்டப்பட்ட பெண்களுக்கு அறைகூவல் விடுத்தது.

1914-ம் ஆண்டில் ஏகாதிபத்திய யுத்தம் வெடித்தபோது சமூக ஜனநாயகம் பாட்டாளி வர்க்க நலன்களுக்கு துரோகம் இழைத்தது. இதனால் இரண்டாம் அகிலமும் அதிலிருந்து தூண்டதலைப் பெற்று வந்த சமூக ஜனநாயக மகளிர் இயக்கமும் படிப்படியாக வீழ்ச்சியுற்றன. சமூக ஜனநாயக மகளிர் இயக்கம் சொல்லிலும் செயலிலும், பாட்டாளிவர்க்க மகளிர் இயக்கமாக இல்லாமல் சீரழிந்தது. அதனுடைய நோக்கம், உள்ளடக்கம் ஆகியவற்றிலிருந்து மதிப்பிடும்போது அது வெறும் சீர்திருத்த இயக்கமாகவும், முதலாளித்துவ வாக்குரிமை அல்லது முதலாளித்துவ ஜனநாயகம் என்பதன் ஒரு தனிவகையாகவுமே இருந்தது.

குடும்பத்திலிருந்து பெண்களின் பழையமையான வீட்டு உற்பத்தி நடவடிக்கை முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையால் அழிக்கப்பட்டதுதான் பாட்டாளிவர்க்க மற்றும் முதலாளித்துவ மகளிர் விடுதலை இயக்கங்களின் பொதுவான தோற்றுவாயாகும். ஆனால், அதற்குப்பிறகு பெண்களுக்கிடையிலான வர்க்கப்பகைமை முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் முன்னணிக்கு வந்தது. உழைக்கும் வர்க்கப்பெண்கள் சொத்துப் படைத்தவர்களாக இல்லை என்பதால் பாட்டாளிவர்க்கப் பெண்களுக்கு, தங்களுடைய சொந்த வாழ்க்கைக்காகவும் தங்கள் குடும்பத்தினின் வாழ்க்கைக்காகவும், உற்பத்தியும், கூலியும் தரக்கூடிய வேலை தேவைப்பட்டது. நவீன உற்பத்திச் சாதனங்கள் மற்றும் உற்பத்தி நிலைமைகள் ஆகியவற்றின் பயனாக தொழில் மயமாக்கலுடன் கூடிய பொருளாதாரப் புரட்சியானது, சமுதாயத்தில் அத்தகைய வேலைக்கான புதிய, பரந்த வாய்ப்புகளைத் தோற்றுவித்தது.

முதலாளித்துவத்தின் உயிர்நாடியான உபரி மதிப்பிற்கான விருப்பம் — இலாபத்திற்கான விருப்பம் — வறுமையில் வாடும் பரந்துபட்ட பாட்டாளிவர்க்கப் பெண்களை தொழிற்சாலைகளுக்குள் தள்ளியது. மலிவான, விருப்பப்பூர்வமான பெண் உழைப்பின் முழுமையான உபயோகம், கூலி நெருக்கடியினால் மேலும் மலிவானதாக மாறியது. இது முதலாளித்துவ விஸ்தரிப்பின் வெளிப்பாடாகவும் விளைவாகவும் இருந்ததுடன் முதலாளித்துவத்தின் மலர்ச்சிக்கான முன் நிபந்தனையாகவும் இருந்தது.

சம்பளத்துடன் கூடிய வேலையானது, சமுதாயத்தில் ஆணுடனான பொருளாதார சார்பிலிருந்து பெண்களை விடுவித்து, அவளை ஆணுக்குச் சமமாக சம்பாதிக்கும் உறுப்பினராக்கியது. இருப்பினும், பெண் என்ற முறையில் அவள் பாலின அடிமைத்தனத்திற்கு ஆட்பட்டிருந்ததால் இன்னும் அவள் சட்டரீதியாகவும் அதிகாரபூர்வமாகவும் ஆணுக்குக் கட்டுப்பட்டவளாகவே இருந்தாள். இதற்கு மேலாக, அவள் தன்னுடைய பொருளாதார சுயசார்புக்காக இரக்கமற்ற பாட்டாளிவர்க்க அடிமைத்தனத்திற்கும் உட்பட வேண்டியிருந்தது. ஆனால் இந்த விதி அவளை மட்டும் எதிர்நோக்கியிருக்கவில்லை. பாட்டாளிவர்க்க ஆண்களும் கூட குறைந்த கூலி பெற்றனர். தொழிற்சாலையை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டனர் பாட்டாளிவர்க்கக் குழந்தைகள், போதிய கவனம் செலுத்தப்படாமல் பெரும் இழப்பையும் இறப்பையும் சந்திக்க நேர்ந்தது; உழைக்கும் வர்க்கம் முழுவதும் அதிகரித்து வரும் ஏழ்மைநிலையை சந்தித்தது. இன்னும் விஞ்ஞான சோசலிசத்தின் போதனைகளால் தெளிவு பெறாத தொழிலாளர்கள், காரணத்தையும் விளைவையும் வேறுபடுத்தி அறியாமல் குழப்பிக் கொண்டனர். முதலாளித்துவச் சுரண்டலின் சமூக ஆதிக்கத்தை அறியாமல் முற்றிலும் சுரண்டப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு வேலையளிப்பதுதான் தங்களுடைய கடும் துன்பங்களுக்குக் காரணம் என்று நினைத்தனர். தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரிந்த பெண் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராகப் போராடி, அதை சட்டபூர்வமாகத் தடைசெய்ய வேண்டுமென்று கோரினர். ஒரு குறிப்பிட்ட கோரிக்கைக்காக பாட்டாளிவர்க்க உலகத்தினுள்ளேயே இருபாலினருக்குமிடையில் போர் வெடித்தது; இக்கோரிக்கையை அனுமதித்திருந்தால், காலகாலமாக பெண்கள் ஆண்களைச் சார்ந்திருக்கும் நிலையை மீண்டும் ஏற்படுத்தியிருக்கும். பாலின அடிமை முறையும் வர்க்க அடிமைத்தனமும் நெருக்கமாகப் பின்னிப்பிணைந்து கிடப்பதே

பாட்டாளிவர்க்கப் பெண்களின் கடும் துயர் நிலைமைகளுக்குக் காரணமாகும்.

கற்பனாவாத சோசலிஸ்டுகளான ஓவன், செயின்ட் சைமன், ஃபோரியர் மற்றும் அவர்களைப் பின்பற்றியவர்களின் கருத்துக்கள் இந்த இருட்டிற்கிடையில் ஒரு நம்பிக்கை ஒளியைத் தூண்டி விடுவனவாக இருந்தன. தங்களுடைய மனிதத்துவத்தைப் புரிந்து கொண்டு விழிப்படைந்த, சுதந்திரத்திற்காக ஏக்கம் கொண்டிருந்த பாட்டாளிவர்க்கப் பெண்கள் சமத்துவம், சுதந்திரம், சகோதரத்துவம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்த ஒரு புதிய சமுதாய அமைப்பில்தான் தாங்கள் அனைத்துக்கொடுமை களிலிருந்தும் விடுதலையடைய முடியும் என்று எதிர்பார்த்தனர். அவர்கள் படிப்படியாக முதலாளிவர்க்கப் பெண்களுடன் கூட அயக்கியப்பட்டு, பெண் உழைப்பின் மீதான தடைக்கு எதிராகத் தங்களைப்பாதுகாத்துக் கொண்டதோடு பெண் உழைப்பாளர் களின் வேலை மற்றும் வாழ்க்கை நிலைமைகளை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்றும் கோரினர். அவர்கள் கற்பனாவாத சமுதாயத்தை அமைப்பதற்காகப் பிரச்சாரம் செய்யவும் அதற்காகப் பாடுபடவும் வேண்டி, ஒத்த கருத்துள்ள மக்களுடன் — ஆண், பெண் அனைவருடனும் — அயக்கியப்பட்டனர். இருப்பினும், பெண் களையும், மனிதகுலம் முழுவதையும் விடுவிப்பதற்கான புதிய அமைப்பை ஏற்படுத்துவதற்கு முதலாளித்துவத்தினால் தோற்று விக்கப்பட்ட புறநிலை முன்னிபந்தனைகள் உள்ளன என்பதைப் புரிந்து கொள்வதிலிருந்து அவர்கள் இன்னும் வெகுதூரம் விலகியிருந்தனர். பாட்டாளிவர்க்க ஆண்கள், பெண்கள் ஆகிய இருசாராரின் ஒட்டுமொத்தமான புரட்சிகரப் போராட்டத்தின் மூலம் மட்டுமே அத்தகைய அமைப்பை நடைமுறை சாத்தியமாக்க முடியும்.

எனவே, பாட்டாளிவர்க்கப் பெண்களின் விடுதலைக்கான முயற்சிகளின் முதல் ஆரம்பமே அடிப்படையாகவும் தெளிவாகவும் சோசலிச அல்லது சமூக ஜனநாயக இயக்கத்தைவிடக் குறைந்ததாக இல்லை. இவை பெண்நிலைவாத, கற்பனாவாத, சமூகப் புரட்சிகர மற்றும் சமூக சீர்திருத்தவாதக் கோரிக்கைகளையும் போக்குகளையும் ஒருகூட்டாகவும் கலவையாகவும் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தின. தேசிய, சர்வதேசிய அரங்கில் அவர்களுக்கு ஒரு உறுதியான அமைப்பு வடிவம் இருக்கவில்லை. இங்கிலாந்து, பிரான்சு, ஜெர்மனி, அமெரிக்கா மற்றும் பிறநாடுகளில் சில சமயம்

களில் பொருளாதார முழக்கங்களும் வேறு சிலசமயங்களில் அரசியல் முழக்கங்களும் அதிகமாக இருந்தன. பொதுவாக, இம்முழக்கங்களின் இயல்பை நிர்ணயிப்பதில் தீர்மானகரமாக விளங்கியவை முதலாளித்துவ உற்பத்தியில் முன்னேறிவரும் வளர்ச்சியும், அது பல்வேறு நாடுகளில் குறிப்பான வரலாற்று நிலைமைகளில் முதலாளிவர்க்கத்திற்கும் பாட்டாளிவர்க்கத்திற்கும் இடையிலான வர்க்க முரண்பாட்டின் மீதும், முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தின் வீழ்ச்சியின் மீதும், பாட்டாளிவர்க்கம் ஒரு புரட்சிகர வர்க்கமாக முன்னேறி, அறிவு, அமைப்பு, போராடும் ஆற்றல் ஆகியவற்றை நோக்கி முன்னேறியதன் மீதும் ஏற்படுத்திய விளைவுகளுமே ஆகும். இத்தகைய வரலாற்று வளர்ச்சிப் போக்கின் போது, பெண் வாக்குரிமைவாதிகளின் குரலும் கோரிக்கைகளும் அச்சமயத்தில் சுதந்திரத்திற்காகவும் சமத்துவத்திற்காகவும் அறைகூவல் விடுத்த பாட்டாளிவர்க்கப் பெண்களின் வர்க்கப்போராட்டத் தேவைகளிலிருந்து பின் தங்கிப் போய்விட்டன. ஆண்களும் பெண்களும் சமஉரிமைகளும் சமமதிப்பும் பெற்றவர்களாதலால், தாங்கள் உணர்வுப் பூர்வமாகவும் அர்ப்பணிப்புடனும் பங்கெடுக்க வில்லையெனில் தங்களுடைய வர்க்கத்தின் விடுதலைக்கான போராட்டம் வெற்றியடைய முடியாது என்பதை பாட்டாளிவர்க்கப் பெண்கள் புரிந்துகொள்ள ஆரம்பித்தனர்.

பெண்குலம் முழுவதன் முழுவிடுதலைக்கான போராட்டத்தில் முதலாம் அகிலம் பாட்டாளிவர்க்கத்திற்கு வழிகாட்டியதுடன் அதற்கான ஒரு முன்மாதிரியாகவும் திகழ்ந்தது. தொழிற்சாலைகளில் பெண் உழைப்பை சட்டபூர்வமாகத் தடை செய்வதற்கான முயற்சிகளை 1866-ல் நடைபெற்ற ஜெனீவா காங்கிரஸ் கடுமையாக எதிர்த்தது. இக்கோரிக்கை இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த வலதுசாரி கிட்டு சங்கத்தினர், அராஜக வாதிகள், புருதானிய வாதிகள் மற்றும் இவைபோன்ற இடது சாரி சக்திகளால் முன்வைக்கப்பட்டது. தொழிற்சாலையில் பெண் உழைப்பின் நீண்டகாலப் புரட்சிகர முக்கியத்துவத்தை இயக்கவியல் பொருள் முதல்வாதத்தின் அடிப்படையில் தெளிவாக எடுத்துரைத்த மார்க்சினுடைய சொந்தப் பகுப்பாய்வுதான் அக்கோரிக்கையை நிராகரிப்பதில் தீர்மானகரமான பங்கு வகித்தது. பாட்டாளி வர்க்கத்தின் வர்க்க நிலைமையைப்படுமோசமாக்கிய முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பின் பிற்போக்கான விளைவுகளுக்கும் சுரண்டல், ஒடுக்கு முறைகளுக்கும் எதிராக சட்டரீதியான முழுப் பாதுகாப்புத் தேவை என்று முதல் அகிலம் கோரியது. தொழிற்

சங்கங்கள் பற்றிய தீர்மானத்தைப்போலவே, இதுவும் முதலாளித் துவத்தைத் தூக்கியெறிய பாட்டாளி வர்க்கத்தைச் சார்ந்த ஆண்கள், பெண்கள் ஆகிய இருசாராரின் ஒட்டுமொத்தமான வர்க்கப் போராட்டம் அவசியமானது என்பதைக் காட்டியது. முதலாம் அகிலத்தின் பொதுச்சபையில் ஒரு பெண் இடம் பெற்றார். பெண் தொழிலாளர்களின் தொழிற்சங்கங்கள் அதனுடன் இணைக்கப்பட்டன. உதாரணமாக இங்கிலாந்திலுள்ள காலணித் தொழிலாளர்களின் சங்கம், வியான்ஸ் பட்டு நெசவாளர்கள் சங்கம் ஆகியனவற்றைக் கூறலாம். பிந்தைய சங்கத்தின் வேலை நிறுத்தத்தை சர்வதேச உழைப்பாளர் சங்கம் பேராற்றலுடனும் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியுடனும் ஆதரித்தது. உழைக்கும் வர்க்கத்தின் இத்தகைய சர்வதேச அமைப்பின் கருத்துக்கள் போராட்டத்தில் எழுச்சியை ஏற்படுத்தியதுடன் பாட்டாளிவர்க்கம் மற்றும் குட்டி முதலாளியவர்க்கத்தைச் சேர்ந்த பல பெண்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும் விளங்கின. பாரீஸ் உய்யுனை உயர்த்திப்பிடித்த வீராங்கனைகளும் தியாகிகளும் சமத்துவத் திற்கான தங்களுடைய உரிமையையும் தங்களுடைய சம அந்தஸ்து கோரிக்கையையும் நிலைநாட்டினர். சர்வதேச அளவில் உத்வேகத்தை ஏற்படுத்தியதும் பாட்டாளிவர்க்கம் முதன்முதலாக அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியதுமான இந்த மாபெரும், நிகழ்ச்சிக்கு முன்பே ஜெர்மனியிலிருந்த பாட்டாளிவர்க்க ஆண்களும் பெண்களும் ஒன்று சேர்ந்து, அமைப்பு ரீதியான அணிவகுப்பை சோசலிசப் பதாகையின் கீழ் நடத்தினர். கிரிமிமிட்ச்சாஸிலிருந்த (சேக்சாஸி) உற்பத்திச்சாலைகளின் தொழிற் கூட்டுறவுகள், நெசவாலைத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் உடலுழைப்பாளிகள் ஆகிய அனைவரும் சேர்ந்து நெசவாலைத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் முன்மாதிரியை ஏற்படுத்தினர்; பின்னாளில் இச்சங்கம் சர்வதேசிய உழைப்பாளர் சங்கத்தின் கோட்பாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டது.

முதலாம் அகிலம் அமைப்பு ரீதியாகச் சீர்குலைந்து விட்ட போதிலும் அதனுடைய வளமையான வரலாற்று அனுபவமும் பெண்கள் பிரச்சினை பற்றிய அதன் புரட்சிகர அணுகுமுறையும் பாட்டாளி வர்க்கத்தினிடையே நிலைத்து நின்றதுடன் மேன்மேலும் அதிகமான ஆண்களையும் பெண்களையும் தன்பக்கம் வென்றெடுத்தது. 1889-ம் ஆண்டு பாரிசில் இரண்டாம் அகிலத்தின் முதலாவது நிறுவன காங்கிரஸ் அமைக்கப்பட்டது, இதனை நிரூபித்தது. ஜெர்மன் பெண் தொழிலாளர் சங்கத்தின் இருபெண்

பிரதிநிதிகளில் ஒருவர்,¹ பெண் உழைப்பின் மீதான தடையை, ஜெர்மன் தூதுக்குழுவின் சார்பில் விமர்சனம் செய்தார்; பெண் நிலைவாத இயக்கத்தை நிராகரித்தார்; போராடிக் கொண்டிருக்கும் உழைக்கும் வர்க்க அணிகளுடன் பாட்டாளிவர்க்கப் பெண்களையும் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினார். அந்தக் காங்கிரஸ் இக்கருத்துக்களின் மீதான தனது ஒருமைப் பாட்டை பேரார்வத்துடன் வெளிப்படுத்திய போதிலும் தன்னுடைய கட்சிகள், சங்கங்கள் ஆகியவற்றைப் பிணைக்கும் வகையில் இப்பிரச்சினைகளின் மீது எவ்வித முடிவையும் எடுக்கவில்லை. முன்முயற்சிகள் எடுப்பதிலிருந்தும் தலைமையளிப்பதிலிருந்தும் விலகிக் கொண்ட இரண்டாம் அகிலத்தின் உணர்வுத்தன்மை இத்தகையதாகவே இருந்தது. அது பாட்டாளிவர்க்கத்தின் போராட்டத்தையும், உழைக்கும் பெண்கள் தங்களுடைய விடுதலைக்காகவும் பாட்டாளிவர்க்கத்தின் வர்க்கப்போராட்டத் துடனான சமத்துவத்திற்காகவும் நடத்தும் போராட்டத்தையும் ஒன்றிணைப்பதை தத்துவார்த்த ரீதியாகவும் அமைப்பு ரீதியாகவும் தவிர்த்து விட்டது; அவ்வாறு இணைத்திருந்தால் அது சமுதாயப் புரட்சிக்கான தெளிவான ஆதரவையும் உந்துசக்தியையும் அளித்திருக்கும். இத்தகைய முக்கியமான பணி சோசலிசத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருந்த பெண்களால் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டியிருந்தது.

அனைத்து முதலாளித்துவ நாடுகளிலும் இருந்த இப்பெண்கள் முதிர்ச்சியடைந்த கோட்பாட்டறிவுடனும் வலிமையான உறுதிப் பாட்டுடனும் முழு அர்ப்பணிப்புடனும் பெண்நிலைவாத, சமூக சீர்திருத்தவாத சோசலிசக் கருத்துக்களின் குழப்பங்களைத் துடைத்தெறியவும்; பலவகைப்பட்ட அமைப்பு வடிவங்களின் சீரழிவை மாற்றியமைக்கவும் குழப்பநிலையிலிருந்த பாட்டாளி வர்க்க மகளிர் இயக்கத்தை நடைமுறைத்திறம் பெற்ற, ஒருதனிச்

1. கிளாரா ஜெட்கின், எம்மா இ ரெர் ஆகியோர் ஜெர்மன் பெண் தொழிலாளர்கள் சங்கத்தின் பிரதிநிதிகளாக இருந்தனர், கிளாரா ஜெட்கின் "பெண்களின் விடுதலைக்காக" என்ற கட்டுரையை வாசித்தார். கிளாரா ஜெட்கினுடைய "தேர்வு செய்யப்பட்ட பேச்சுக்கள் மற்றும் எழுத்துக்கள்" தொகுதி 1, டெயிட்ஸ் வெர்லேக், பெர்லின், 1957, பக்கம் 3-11.

சிறப்பான சோசலிச மகளிர் இயக்கமாக மாற்றவும் ஆரம்பித்தனர். சமூக ஜனநாயக மகளிர் இயக்கமானது பெண்நிலைவாதம், முதலாளித்துவ சீர்திருத்தவாதம் ஆகியவற்றிலிருந்து கோட்பாட்டு ரீதியாகவும் நடைமுறை ரீதியாகவும் தெளிவான எல்லைக் கோட்டை அமைத்துக்கொண்டதன் மூலம் தன்னை புரட்சிகர பாட்டாளிவர்க்கத்தின் விடுதலைக்கான போராட்டத்தின் ஒரு பகுதி என்பதை நிரூபித்துக் காட்டியது. அப்போதுதான் மகளிர் பிரச்சினைப் பற்றிய அனைத்து அம்சங்களின் மீதும் விவாதம் தொடங்கியது. இது, சோசலிசத்திற்கு வழிகோலக்கூடிய பாட்டாளி வர்க்கப்புரட்சி, சர்வாதிகாரம் ஆகியவற்றின் மூலம் மட்டுமே தீர்க்கப்படக் கூடிய ஒரு சமுதாயப் பிரச்சினையாக அப்போது புரிந்து கொள்ளப்பட்டது. இவ்வாறு ஜெர்மனியிலிருந்த சமூக ஜனநாயகப் பெண்கள் தனிச்சிறப்பான முறையில் மற்றவர்களை வழி நடத்தி முன்சென்றனர்.

ஆரம்பத்தில் அவர்கள், பெண்தொழிலாளர்களின் சட்டபூர்வப் பாதுகாப்பின்பால் காட்டப்படக் கூடிய அடிப்படையான, நடைமுறை ரீதியான அணுகுமுறைப்பற்றி அதிகக் கவனம் செலுத்தினர். 1893-ல் ஜூரிச்சில் நடைபெற்ற இரண்டாவது அகிலத்தின் காங்கிரஸ் அக்காலக்கட்டத்தில் நிலவிய சொல்லிக் கொள்ளப்படும் பெண்நிலைவாதப் போக்குகளுக்கு எதிராக மார்க்சிய கண்ணோட்டங்களுக்கு ஏற்ற நிலைப்பாட்டை மேற்கொண்டது. பெண்களின் வாக்குரிமை மீதான அடிப்படை, போர்த்தந்திர நிலைப்பாட்டிற்கான போராட்டம் இன்னும் அதிகமான அளவில் அடிப்படையானதும் தொலை நோக்கமானதுமாகும். “மேல்தட்டு பெண்களுக்கு மட்டும் வாக்குரிமை” என்ற முன்மொழிதலை அனுமதிக்க வேண்டுமா? பாட்டாளி வர்க்கப் போராட்டத்தில், அனைத்துப் பெண்களின் முழு வாக்குரிமை என்ற கோரிக்கையைக் கைவிட வேண்டுமா? பெண்களின் அரசியல் வாக்குரிமையை பெண்குலத்தின் முழு சமுதாய விடுதலையுடன் சமத்துவப்படுத்தும் பெண்ணுரிமைவாதிகளின் கண்ணோட்டம் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இருந்ததா? இப்பிரச்சினைகளைத் தெளிவுபடுத்திய போது இது சீர்திருத்தவாதத்திற்கெதிராகவும், சந்தர்ப்பவாதத்திற்கெதிராகவுமான கோபாவேசத்துடன் கூடிய முழுமையான போராட்டமாக மாறியது. சமூக ஜனநாயக மகளிர் இயக்கத்தைச் சேர்ந்த பெரும்பாலான முற்போக்குப் பிரதிநிதிகளின் முன்முயற்சியும் பற்றுறுதியும், 1907-ல் ஸ்டூட்கார்ட்டில் நடைபெற்ற இரண்டாம் அகிலத்தின் காங்கிரசில் புரட்சிகர மார்க்சியம் வெற்றி

பெறுவதை உறுதிப்படுத்தின. சந்தர்ப்பவாதம், திருத்தல்வாதம் ஆகியவற்றிற்கெதிரான போராட்டத்தில் சமூக ஜனநாயக மகளிர் இயக்கம், இரண்டாம் அகிலத்திலிருந்த சோசலிசக் கட்சிகளின் "இடதுசாரிப் பிரிவின்" மதிப்பு மிக்க சக்தியாக விளங்கியது.

பாலின வேறுபாடின்றி, சுரண்டப்படுபவர்களுடைய ஒன்றுப் படுத்தப்பட்ட அமைப்பு என்ற தனது நம்பிக்கைக்கு உண்மையுடனிருந்த அது, பெண் தொழிலாளர்களை தங்களுடைய தொழில் ரீதியான தோழர்களின் தொழிற்சங்கங்களின் பாலும் அனைத்துப் படிநிலைகளையும் சேர்ந்த பாட்டாளி வர்க்கப் பெண்களை தங்கள் நாடுகளிலிருந்த சோசலிசக் கட்சிகளின்பாலும் இணைத்தது. இவ்வாறு, சமூக ஜனநாயக மகளிர் இயக்கம், இரண்டாம் அகிலத்தின் அமைப்பு முறைக்குள்ளேயே அதனுடன் நெருக்கமான தொடர்பு கொண்டு, சர்வதேசிய ஒருமைப்பாட்டுப் பிரச்சினையைச் சமாளித்தது. 1907-ல் நடைபெற்ற சோசலிசப் பெண்களின் முதலாவது சர்வதேச மாநாட்டில், ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகத்தின் மகளிர் பத்திரிக்கையான டை கிளைச் கெயிட் (Die Gleichheit) என்பதை ஒரு சர்வதேச அமைப்பாக மாற்றி அதற்கு ஒரு சர்வதேசிய செயலரைத்தெரிவு செய்வது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.² 1910 ஆம் ஆண்டு கோபன்ஹேகனில் நடைபெற்ற இரண்டாவது சோசலிச மகளிர் சர்வதேச மாநாட்டில் மார்ச் 8-ம் தேதியை சர்வதேசிய மகளிர் தினமாகவும் அதை ஒரு ஒன்றுப்பட்ட சர்வதேசிய நடவடிக்கை தினமாகவும் அனுசரிப்பது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. பெண்களின் வாக்குரிமை என்பது போன்ற பாட்டாளி வர்க்கப் பெண்களின் உடனடிக் கோரிக்கைகளைப் பொறுத்தவரை இதுவும் கூட முதலாளித்துவ சமுதாயத்திற்கெதிரான பாட்டாளி வர்க்க ஆண்கள், பெண்களின் புரட்சிகர முன்னேற்றத்தின் ஒரு உள்ளடக்கக் கூறாக இருக்க வேண்டும் என்று புரிந்து கொள்ளப்பட்டது.

சீர்திருத்தவாதத்தின் அரிப்புச் சக்தியானது, உறுதியானது போல் தோற்றமளித்த சமூக ஜனநாயக மகளிர் இயக்கத்தை ஊடுருவி உட்கொண்டு விட்டது என்பதை ஏகாதிபத்திய இனப்படுகொலைகள் தெளிவாக நிரூபித்தன. இருப்பினும் அது வாழ்க்கையின் மற்றொரு சக்திவாய்ந்த வெளிப்பாட்டை உருவாக்கியது: 1915 ஆம் ஆண்டு பெர்ன் நகரில் சர்வதேச சோசலிச மகளிர்

2. 1907 முதல் 1917 வரை கிளாரா ஜெட்கின் இப்பதவியை வகித்தார்.

மாநாடு நடைபெற்றது. இம்மாநாடு, பெரும்பான்மையான சமூக ஜனநாயகக் கட்சிகளும் சங்கங்களும் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் சர்வதேசிய ஒருமைப்பாட்டுப் பிணைப்புகளைக் காட்டிக் கொடுப்பதை எதிர்த்துப் போராடுமாறு பாட்டாளி வர்க்க நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருந்த பெண்களுக்கு அறைகூவல் விடுத்தது. முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் ஒரு மாபெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய வகையில் பாட்டாளி வர்க்க மக்கள் திரளினர் கடுமையான புரட்சிகரத் தாக்குதல்களைக் கட்டவிழ்த்து விடுவதற்குத் தேவையான நிலைமைகளை உருவாக்கும் பொருட்டு மக்களிடையே அமைதியை ஏற்படுத்துவதற்காகப் போராடும்படி அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டது. இம்மாநாடு, அவ்வியக்கத்தின் ஒரு சிறுபான்மையினரால் நடத்தப்பட்டது; அது ஒரு முக்கியமான பிளவை முன்னறிவிப்பதாக இருந்தது. இரண்டாம் அகிலத்தின் தலைமையின் கீழ் பெரும்பாலான அமைப்பாக்கப்பட்ட சமூக ஜனநாயகப் பெண்கள், ஏகாதிபத்திய முதலாளிகளின் தேசிய "தந்தையர் நாடுகளை" பாதுகாப்பவர்கள் என்ற நிலைக்குத் தாழ்த்தப்பட்டனர். அவர்கள், தேசிய வெறி உணர்வு மற்றும் நடவடிக்கைகளில் முதலாளித்துவப் பெண்களுடன் போட்டியிட்டனர். அவர்கள், அதிகாரத்திற்கான ஏகாதிபத்தியப் போராட்டத்தின் நோக்கம், தன்மை ஆகியவைபற்றி பாட்டாளிவர்க்கப் பெண்களிடம் பொய் கூறி ஏமாற்றி அவர்களை தொழிற்சாலைகளுக்கும் சமுதாய வாழ்க்கையின் அனைத்துப் பகுதிகளுக்கும் தூரத்தியடித்தனர். ஜாரின் ரசியாவில் நடைபெற்ற தீவிரமான, கரும் புயல் போன்ற பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி நடவடிக்கைகளிலிருந்தும் கூட அவர்கள் எதையும் கற்றுணரவில்லை; புரட்சிகர மக்களின் தாக்குதல்களில் இருந்து தங்களின் வர்க்க மேலாதிக்கத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் பொருட்டு, சமூக ஜனநாயகப் பெண்கள் முதலாளி வர்க்கத்துடன் இணைந்து நின்றனர்.

சமூக ஜனநாயக மகளிர் இயக்கம் எவ்வளவு ஆழம் சீரழிந்து விட்டது என்பதை அவர்களுடைய வரலாற்றின் மிக நல்ல பகுதிகளே தெளிவாக உணர்த்துகின்றன. அது, முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பைத் தூக்கியெறிவதைத் தனது நோக்கமாகக் கொள்ளாத ஒரு வெறும் சீர்திருத்தவாத இயக்கமாகச் சீரழிந்தது; அவ்வமைப்பை ஆதரிக்க முற்பட்டது. பாட்டாளிவர்க்கப் பெண்களின் வர்க்க அடிமைத்தனத்தை வலிமைப்படுத்திப் பேணுவதில் அது பங்காற்றியது. சமூக ஜனநாயக மகளிர் இயக்கத்திற்குள்ளாகவே சோசலிசம் பற்றிப் பேசுகின்றவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது

உண்மையே; ஆனால், உழைக்கும் பெண்கள் தங்களுடைய வர்க்கத்தின் புரட்சிகரப்போராட்டத்தில் சேருவதைத் தடுப்பதே அவ்வியக்கத்தின் ஒரே பணியாக மாறியது. சோசலிசத்திற்கும் கம்யூனிச உலக அமைப்பிற்குமான ஒரே வழியாகிய புரட்சியை நோக்கி, அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதை நோக்கி, பாட்டாளிவர்க்கப் பெண்களை அது வழிநடத்தவில்லை. அது, முதலாளித்துவத்தால் இரு மடங்கு வஞ்சிக்கப்பட்டவர்களை சமூக சீர்திருத்தம், முதலாளித்துவ ஜனநாயகம் ஆகியவற்றின் மூலம் “சமாதான வழிகளில் சோசலிச வளர்ச்சி” என்ற கனவுடன் உறங்கச் செய்தது. சீர்திருத்தம், ஜனநாயகம் என்ற அரங்கினுள் கூட, இந்த “சாதனைகள்”யாவும் வர்க்க ஒத்துழைப்பு மற்றும் வர்க்கசமாதானம் ஆகியவற்றின் விளைவுகளேயன்றி, கடுமையான தொடர்ச்சியான பாட்டாளி வர்க்கப் போராட்டத்தின் விளைவுகள் அல்ல என்ற மாயையின் மூலம், அது உழைக்கும் பெண்களை ஏமாற்றி வந்தது. பாட்டாளிவர்க்கப் புரட்சி என்ற அடிப்படை இலட்சியத்தையே கைவிட்டதன் மூலம், அது பாட்டாளிவர்க்கப் பெண்களின் தற்போதைய கோரிக்கைகளைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தவில்லை.

இந்த சமூக ஜனநாயகப்போக்குகள் அனைத்தும் இரண்டாம் அகிலத்தின் நல்லெண்ண முயற்சிகளின் கீழ் 1925-ல் மார்செயில் சிலும், 1926 மற்றும் 1928-ம் ஆண்டுகளில் பிரஸ்ஸல்சிலும் நடைபெற்ற சர்வதேசிய சமூக ஜனநாயக மகளிர் மாநாடுகளில் கண்கூடாகத் தெரிந்தன. இம்மாநாடுகள் யாவும் 1919-ம் ஆண்டு வாஷிங்டன் மாநாட்டில் எழுப்பப்பட்ட பெண் தொழிலாளர்களின் சட்டபூர்வப் பாதுகாப்புப் பிரச்சினை, தாய், குழந்தை மற்றும் தேவைப்படும் அனைவருக்கும் கவனமும் சட்டபூர்வப் பாதுகாப்பும் அளிப்பது பற்றிய பிரச்சினை ஆகிய கோரிக்கைகளுக்கு மட்டுமே இடமளித்தன. இந்நாள் வரையிலும் இக்கோரிக்கைகளையாவும் பெரும் முதலாளித்துவ நாடுகளின் நன்றிக்குரிய கூட்டணி அரசுகளாலோ இங்கிலாந்திலுள்ள தொழிலாளர் அரசினாலோ அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. சமூக ஜனநாயகப் பெண்கள், இக் கோரிக்கைகள் பூர்த்தி செய்யப் பெறுவதை ஒரு அடிப்படை “மனித உரிமை” என்ற முறையில் மிதமான வழியிலேயே வாதாடினர். இத்தகைய நிலைப்பாட்டின் செல்வாக்கானது, ஆங்கிலேயத் தொழிலாளர் அரசாங்கத்தின் தொழிற்சாலை அமைச்சரான திருமதி. பாண்ட்ஃபில்டு என்பவரால் வெளிப்படுத்தப் பட்டது. இவ்வரசாங்கத்தின் வரைமுறைகள், வேலையின்மை

நிவாரண ஒழுங்கமைப்புக்கான அதனுடைய சட்ட முன்வடிவுகள் மற்றும் ஆலோசனைகளின் மூலமும், சுரங்.ங்களிலுள்ள வேலை நிலைமைகளின் மூலமும்; பல்லாயிரக்கணக்கான பெண் தொழிலாளர்கள் சுரண்டப்பட்டு அடிமைகளாக்கப்பட்ட தோல் தொழிற்சாலையில் நடைபெற்ற மாபெரும் போராட்டத்தில் அரசாங்கம் மேற்கொண்ட நிலைப்பாட்டின் மூலமும் வெளிப்படையாகத் தெரிய வந்தன.

சமூக ஜனநாயகப் பெண்களின் சர்வதேசிய மாநாடு, பெண்களின் வாக்குரிமை என்பதை, பெண்கள் மனித உரிமைகளை முழுமையாக அடையப் பெறுவது எனக்கருதியதன் மூலம் பெண்களின் வாக்குரிமையை ஒரு முழுமையான பெண்நிலைவாத வழியில் மதிப்பீடு செய்தது. இதற்கும் மேலாக, அதில் பங்கேற்றவர்கள் "மேல் வர்க்கப் பெண்களுக்கு மட்டுமே வாக்குரிமை" என்பதிலேயேகூடத் திருப்தியடைந்துவிடத் தயாராயிருந்தனர்; பெல்ஜியத்தின் சீர்திருத்தவாதத் தொழிலாளர் கட்சி, தாராள வாதிகளுடன் கூட்டணி அமைத்திருந்ததன் விளைவாக, அதனுடைய அமைச்சரவைப் பிரதிநிதிகள் கிறித்தவ மதப்பிரதிநிதிகளால் முன்மொழியப்பட்ட பெண்களின் வாக்குரிமைக்கான தீர்மானத்திற்கெதிராக வாக்களிக்க முற்பட்டபோது கூட அம் மாநாடு இக்கட்சியை ஒழுங்கு முறைப்படுத்துவதிலிருந்து கோழைத்தனமாக விலகிக் கொண்டது. வரவிருந்த ஏகாதிபத்தியப் போர்பாயம் பற்றி சமூக ஜனநாயகப் பெண்கள் கொண்டிருந்த கருத்துக்கள் மிகவும் வெட்கக்கேடானவையாகும். அது மார்செயில்சில் பிரஞ்சு ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் கொடூரமான மொராக்கோ போரை நிறுத்துவதற்கான ஒப்பந்தத்தைக் கூடத் தவிர்த்தது; ஏனெனில், பிரான்சின் சீர்திருத்தவாத சோசலிஸ்டுகள் அப்போரை எதிர்க்கவில்லை. மாறாக அவர்கள் சொல்லிக்கொள்ளப்படும் சோவியத் யூனியனின் "சிவப்பு ஏகாதிபத்தியத்" திற்கெதிராகப் போராட்டம் செய்தனர்; அமைதியை விரும்பிய பாட்டாளி வர்க்கப்பெண்களுக்கு "தாய்குலத்திற்கு வாக்குச்சீட்டு" என்ற நம்பிக்கையை ஊட்டினர். அமைதியை ஏற்படுத்துவதில் அனைத்து நாடுகள் சங்கத் (League of Nations) தின் செயல்திறன், முதலாளித்துவ நாடுகளின் சர்வதேச ஆயுதக் குறைப்பு மாநாடுகள் மற்றும் அவை சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து வெகுஜன ஏமாற்று வேலைகள் ஆகியவை பற்றிய மாயைகளின் இருப்பிடமாகவே சமூக ஜனநாயகப் பெண்கள் இயக்கம் திகழ்ந்தது. இதேபோல, அது

பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகாரத்தின் முதலாவது அரசு பற்றியும் அதனுடைய சோசலிச அமைப்பு பற்றியும் பழிதூற்றும் புகலிடமாகவும் விளங்கியது. இந்த அரசின் உண்மையான சமாதானக் கொள்கைகள், சோவியத் அரசியலமைப்பின் மூலம் பெண்களின் முழுமையான மனித விடுதலையை அடைவது குறித்த அதனுடைய முன்மாதிரி வேலைகள் மற்றும் உண்மையிலும் யதார்த்தத்திலும் சமத்துவக் கோட்பாட்டை அமுல்செய்யும் சமுதாயப் பொருளாதார வாழ்க்கை வடிவங்களை அமைத்தது ஆகியவை குறித்து அது முற்றிலும் மௌனம் சாதித்தது. மேலும், ஏகாதிபத்தியத்திற்கெதிராக காலனி, அரைக்காலனி நாட்டு மக்களின் விடுதலைப் போராட்டங்களுக்கு ஆதரவாக சர்வதேச ஒருமைப்பாட்டைத் தெரிவிக்கும்படியான எந்த ஒரு நடவடிக்கையும் அது எடுத்ததற்கான ஆதாரமே இல்லை; இப்போராட்டங்களில் உழைக்கும் பெண்கள், விவசாயப் பெண்கள், அறிவுஜீவி மற்றும் குட்டி-முதலாளித்துவப் பெண்கள் ஆகியோர் பேரார்வத்துடன் பெருமளவில் பங்கேற்றனர். சமூக ஜனநாயக மகளிர் இயக்கம் ஒரு முதலாளித்துவ இயக்கமாக மாறியது. நம்பிக்கைக்குரிய சீடர்களைப் பெறுவதற்கான போட்டியில் அது பெண் நிலைவாதத்திலிருந்து வெறும் சொல்லளவில்தான் வேறுபட்டதேயன்றி சாராம்சத்தில் வேறுபடவில்லை. மகளிர் பிரச்சினை பற்றிய கேள்விகளைத் தெளிவுபடுத்துவதன் மூலமோ அல்லது நடைமுறைப் போராட்டங்களை ஆரம்பித்து நடத்துவதன் மூலமோ அது தான் சார்ந்திருந்த அரசியல் கட்சிகளுக்கோ, சங்கங்களுக்கோ வழிகாட்டவில்லை. அது, பெரும் முதலாளிகளுக்குச் சேவை செய்த அமைப்புகளுக்கு வளைந்துக் கொடுக்கும் கைப் பொம்மையாகத்திகழ்ந்தது. “மக்களின் பொருளாதாரம்” மற்றும் “அரசுக் கருத்து” என்ற பெயரில் அது “தொழில் அமைதி” யுடன் சமரசம் செய்து கொண்டதன் மூலமும், கூட்டணிக் கொள்கையின் அனைத்துத் தொழிலாளர் விரோத நடவடிக்கைகளையும் பொறுத்துக் கொண்டதன் மூலமும் பாட்டாளி வர்க்கப் பெண்களின் வர்க்க உணர்வுகளை மழுங்கடித்தது; இவ்வாறு அது தனது போராட்ட ஆற்றலை சாந்தப்படுத்தி உறங்க வைத்தது. சமூக ஜனநாயக மகளிர் இயக்கம் உள்ளார்ந்த சீரழிவை அடைந்திருந்த போதிலும் வலிமையான அதிகரித்த வெளிப்புற வளர்ச்சியைப் பெற்றிருந்தது. 1928-ல் நடைபெற்ற சோசலிச அகிலத்தின் பிரஸ்ஸல்ஸ் மாநாட்டில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கையின் படி அதனுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த கட்சிகளில் 9,15,000

பெண்கள் இருந்தனர்; அதே சமயம் சீர்திருத்தவாதச் சங்கங்கள் 16,87,000 உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருந்ததாகப் பெருமை அடித்துக் கொண்டது. அதன் பிறகு இவ்வெண்ணிக்கை மேலும் அதிகரித்தது.

அதனுடைய முந்தைய நிலைமையைப் போல், சமூக ஜனநாயக மகளிர் இயக்கம் பின்வந்த காலங்களில் “பொது மக்கள் கருத்தால்” கேலிக்குள்ளாக்கப்படவோ அல்லது அதிகாரிகளால் கொடுமைப்படுத்தப்படவோ இல்லை. உள்ளூர் நிர்வாக மட்டத்தில் அரசு அமைப்புக்களிலும் சமுதாயப் பாதுகாப்பிலும் பாட்டாளி வர்க்கப் பெண்கள் திரளினரிடையேயான நன்னலப் பணிகளிலும் அது ஒரு வலிமையான நிலையைப் பெற்றிருந்ததால் அவ்விரு சாராரிடத்திலிருந்தும் வலிமையான ஆதரவைப் பெற்றிருந்தது. அது, கூட்டணி அரசாங்கம் நடைபெற்ற நாடுகளில், குறிப்பாக பெண் வாக்குரிமை இருந்து வந்த நாடுகளில் வேரூன்றியது. அனுபவமிக்க, அறிவாற்றல் மிக்க பெண் பிரச்சாரகர்களும் அமைப்பாளர்களும் அவர்களுக்காக வேலை செய்தனர்; தாங்கள் ஏற்கனவே பெற்றிருந்த நன்னம்பிக்கையையும், நிலைமையைப் பற்றிய தங்களுடைய முழுமையான அறிவையும், உழைக்கும் பெண்களின் உள்பாங்கையும் தவறாகப் பயன்படுத்தி அவர்களை ஏமாற்றி தங்களுக்குத் தேவையான அனைத்தையும் செய்ய வைத்தனர். அவர்களிடையே தங்களுடைய எதிர்ப்புரட்சி அதைரியத்தையும் புரட்சி பற்றிய பயத்தையும் ஊட்டினர். உழைக்கும் பெண்கள் இன்னும் இலாபவெறி கொண்ட ஏகபோக மூலதனத்தின் இரக்கமற்ற ஆட்சியின் கீழ் இருக்கும் போதே பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியின் தொடக்கக் கட்டங்கள் பற்றியும் சோவியத் யூனியனில் சோசலிச நிர்மாணத்தில் புரட்சிகரப் பெண்களின் போராட்டம் அழிவில்லா உதாரணமாகத் திகழ்வது பற்றியும் அறிந்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில்தான் அவர்கள் இவ்வாறு செய்தனர். பெண்களை விடுவிக்கக்கூடிய பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியானது முதலாளித்துவத்தை ஒழித்துக் கட்டுவதற்கு உழைக்கும் வர்க்கத்தினரிடையே சீர்திருத்தவாதத்தை அழித்தாக வேண்டும்.

3. கம்யூனிச மகளிர் இயக்கம்

கம்யூனிச மகளிர் இயக்கம் ஒரு குறுகிய, ஆனால் மிக முக்கியமான வரலாற்றைக்கொண்டதாகும். அது மனிதவரலாற்றின் மிக முக்கியமான காலகட்டத்தில் தோன்றி வளர்ந்து தன் பங்கை ஆற்றிக் கொண்டுள்ளது. 1917 சிவப்பு அக்டோபரில் தொடங்கிய உலகப் பாட்டாளிவர்க்கப் புரட்சிக் காலத்திலிருந்து, உற்பத்திச் சாதனங்களின் தனியுடைமை அகற்றப்பட்டு கம்யூனிசம் ஒரு சமுதாய அமைப்பாக உருப்பெற்று வந்ததன் காரணமாக மனிதர்களுக்கிடையிலான பொருளாதார, சமூகத்தடைகள் உடைத்தெறியப்பட்டு சமூக வாழ்க்கையின் புதிய வடிவங்கள் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன. சமுதாயத்தின் இத்தகைய தீவிரமான மாபெரும் திடீர் மாற்றமானது ஆணுக்கும் பெண்ணுக்குமிடையிலும், பெற்றோர்களுக்கும் குழந்தைகளுக்குமிடையிலும் ஒரு புதிய, உயர்ந்த வடிவ உறவை ஏற்படுத்துவதற்கும் பெண் குலம் முழுமையான விடுதலையையும் சமத்துவத்தையும் அடைவதற்கும் அவசியமாகும் கம்யூனிச மகளிர் இயக்கம் இந்த மாபெரும் பணியை உணர்வுப்பூர்வமாக செய்யும். முதலாளித்துவத்தினால் ஒடுக்கப்பட்டு சுரண்டப்படும் உலக மக்கள் யாவரும் இக்கடமையைப் பூர்த்தி செய்ய முன்வர வேண்டும். அவர்கள் வர்க்க உணர்வுள்ள பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தலைமையின் கீழ் புரட்சிகரப் போராளிகளாக மாறுவர். பெரும் முதலாளிகளின் வர்க்க மேலாதிக்கத்தினால் கொள்ளையடிக்கப்பட்டு நசுக்கப்படும் உழைக்கும் பெண்களின் பெரும் திரளினரை எழுச்சியுறச் செய்வதே கம்யூனிச மகளிர் நடவடிக்கைகளின் நோக்கமாகும்.

ஆண்களின் மேலாதிக்கத்தினால் விலங்கிடப்பட்டுள்ள, அனைத்து சமுதாய அடுக்குகளிலுமுள்ள பெண்களையும் விழிப்புறச் செய்து, பெண் விடுதலைக்கான பணியில் அவர்களை தோளோடு தோள் நிற்கும் போராளிகளாக மாற்றுவதும் அதன்

நோக்கமே. இரு வகைகளில் அடிமைப்படுத்தப்பட்ட பெண்களின் விருப்பங்களும் நடவடிக்கைகளும், உலகப் புரட்சி ஒன்றுதான் விடுதலைக்கான ஒரே வழி என்ற கோட்பாட்டினால் வழி நடத்தப்பட வேண்டும்.

சமூக ஜனநாயக மகளிர் இயக்கம், மார்க்சிய உணர்வுடன் ஏற்றுக்கொண்டு துரோகமிழைத்துவிட்ட அதே பணியை கம்யூனிச மகளிர் இயக்கம் உயர்ந்த மட்டத்திலான வரலாற்று அறிவுடனும் கோட்பாட்டு அறிவுடனும் நடைமுறை வேலைகளுடனும் தொடர்ந்து செய்கிறது. ஆனால் முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் சமூக அமைப்பு, பொருளாதாரம், அரசு ஆகியவை பற்றிய கண்ணோட்டத்தில் இவ்விரு இயக்கங்களுக்குமிடையில் ஒரு இணைக்க முடியாத அகன்ற பகைமை உண்டு. பெண்களின் முழு விடுதலையையும் சாதிப்பது, முதலாளித்துவ சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்துவதன் மூலமா அல்லது முழுமையான புரட்சியின் மூலமா என்ற கேள்விதான் அடிப்படை ரீதியிலும் போர்த் தந்திர ரீதியிலும் இவ்விரு இயக்கங்களையும் பிரித்து வைக்கும் பிரச்சினை ஆகும். சமூக ஜனநாயக மகளிர் இயக்கம் முதலாளித்துவ அமைப்பாக மாறிவிட்டதனால் — எனவே, எதிர்ப்புரட்சிகரமாக மாறி விட்டதனால் — 1914-க்குப் பிறகு நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளின் தெளிவான, சந்தேகத்திற்கிடமற்ற போதனைகளைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. அதற்கு மாறாக, கம்யூனிச மகளிர் இயக்கமானது ஏகாதிபத்திய உலகயுத்தம், ரசியப்புரட்சி, அதற்குப்பிந்தைய வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவற்றிலிருந்து கோட்பாட்டு ரீதியிலும் நடைமுறை ரீதியிலும் மதிப்புமிக்க அனுபவங்களைப் பெற்றது.

அது, புரட்சிகர மார்க்சியத்தின் வரலாற்றுப் பூர்வமான புரிதலை உண்மையுடன் பற்றி நிற்பதன் மூலமும், அதை சமூக வளர்ச்சிப் போக்கின் பணிகளுக்கும் பிரச்சினைகளுக்கும் லெனினியத்தை இணக்கமாகவும், ஆற்றல்மிக்க வகையிலும் பிரயோகிப்பதன் மூலமும் வழிகாட்டுதல் பெற்றது.

1919 மார்ச் மாதம் மாஸ்கோவில் நடைபெற்ற மூன்றாவது அகிலத்தின் தொடக்க காங்கிரஸ்தான் அமைப்பு ரீதியான கம்யூனிச மகளிர் இயக்கத்தின் ஆரம்ப நிலையாக இருந்தது. இந்த உலகப் பாட்டாளிவர்க்க அமைப்பு கம்யூனிச மகளிர் இயக்கத்துடன் கொண்டிருந்த உறவானது, பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிக்கான சமுதாய வளர்ச்சியின் வரலாற்று ரீதியான முதிர்ச்சியின்

அகநிலையும் புறநிலையும் முன்னேற்றமடைந்திருப்பதைப் பிரதிபலித்தது. இரண்டாவது அகிலத்தின் காங்கிரசைப் போலன்றி முன்றாவது அகிலத்தின் தொடக்க காங்கிரஸ், பெண்களுக்குச் சமஉரிமை, போராடும் பாட்டாளி வர்க்க அணிகளில் அவர்கள் பங்கேற்பது ஆகிய கோரிக்கைகளைப் பாராட்டி வரவேற்பதிடும் மட்டும் திருப்தியடைந்து விடவில்லை. அதற்கான நடைமுறை செயல்பாட்டுக்கும் வழிகாட்டியது. அக்காலத்தில் சோவியத் யூனியனுடான செய்தித் தொடர்பில் நிலவிய மிக அசாதாரணமான கடினமான நிலைமையால் வெளிநாட்டு கம்யூனிச பெண்கள் அம்மாநாட்டில் பங்கேற்க முடியவில்லை. பெண்களின் முழுமையான சமத்துவத்தை ஏற்றுக்கொள்வது, புரட்சியில் அவர்களுடைய அத்தியாவசியமான சக்தியின் முக்கியத்துவத்தை அங்கீகரிப்பது என்று ரசியத் தோழர்களால் முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானத்தை கம்யூனிச அகிலத்தின் முதலாவது காங்கிரஸ் ஒருமனதாக ஏற்றுக் கொண்டது. “உழைக்கும் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த ஆண்கள், பெண்கள் ஆகியோரின் கூட்டான, நெருக்கமாகப் பிணைக்கப்பட்ட போராட்டத்தின் மூலம் மட்டுமே நமக்கு முன் உள்ள பணிகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியும்; உலகப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் இறுதி வெற்றியை உறுதி செய்து, முதலாளித்துவ அமைப்பை முழுமையாகத் தூக்கியெறிய முடியும்; உழைக்கும் வர்க்கப் பெண்களின் விழிப்புடன் கூடிய, செயலாற்றல்மிக்க பங்கேற்பின் மூலமே பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகாரத்தை நடைமுறைப்படுத்தி உறுதி செய்ய முடியும்”¹ என்பதை கம்யூனிச அகிலம் ஏற்றுக் கொண்டது.

கம்யூனிச மகளிர் இயக்கத்தின் வளர்ச்சி, விரிவாக்கம், செல்வாக்கு ஆகியவற்றிலும் கம்யூனிச அகிலத்துடனும் அதனுடைய தேசியப் பிரிவுகளுடனும் அது கொண்டிருந்த உறவுகளிலும் அத்தீர்மானத்தின் உணர்வு தீர்மானகரமானதாக விளங்கியது. இரண்டாம் அகிலம் தத்துவார்த்த ரீதியிலும் அமைப்பு ரீதியிலும் ஒழுங்கமைந்த கூட்டமைப்பாக இல்லை. மேலும் அதனுடைய நோக்கமும் ஈடுபாடும் தீர்மானங்கள் போடுவது, ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடத்துவது என்பதற்கு மேல் ஒரு போதும்

1. “மார்ச் 2-லிருந்து 19 வரை மாஸ்கோவில் நடைபெற்ற விவாதங்களின் முன்வரைவு” என்பதைப் பார்க்கவும், றேம்பர்க், 1921, பக்கம் 194.

செல்லவில்லை. சமூக ஜனநாயக மகளிர் இயக்கம் அதன் தலைமையின் கீழ் அல்லவெனினும் அதன் நோக்கங்களுக்கு உட்பட்டு வளர்ச்சியடைந்தது. இதற்கு மாறாக, கம்யூனிச மகளிர் இயக்கத்தின் பணியும், வளர்ச்சியும் மூன்றாம் அகிலத்தின் வரம்பிற்குள்ளாக இருந்தது மட்டுமின்றி அதனுடன் பிரிக்கமுடியாத பிணைப்புடனும் அதன் தலைமையின் கீழும் இயங்கியது. மூன்றாம் அகிலம் ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்தின் நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து கற்றுக் கொண்டது. தனக்கு முந்தைய அகிலத்தின் குறைபாடுகள், வெட்கப்பட வேண்டிய இறுதித்தோல்வி, துரோகமிழைத்தல் ஆகியவற்றிலிருந்தும் அது கற்றுக்கொண்டது. கம்யூனிச அகிலம் தத்துவார்த்த ரீதியிலும் அமைப்பு ரீதியிலும் இறுக்கமாக அமைக்கப்பட்ட ஒரு அமைப்பாகும். புயல்போல் முன்னேறிக் கொண்டிருந்த பாட்டாளிவர்க்கத்தின் ஒரு மாபெரும் உலக அமைப்பு என்ற வகையில் அதுவும் கூட தனது பணியையும் போராட்டத்தையும், லெனினைல் வளர்க்கப்பட்ட ஒரு அமைப்பு ரீதியான நடைமுறையுடனும் வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாத கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலும், ரசியப் புரட்சியின் அனுபவங்கள் மற்றும் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையிலும் அமைத்துக் கொண்டது. உடல் மற்றும் மூளை உழைப்புச் செய்யும் பெண் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய வர்க்கச் சகோதரர்களுடன் சேர்ந்து தங்களுக்கு விடுதலையையும் சம உரிமைகளையும் தரக்கூடிய அப்புரட்சியில் தங்களுடைய சக்திகளின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள முடியும் என்பதால் கம்யூனிச மகளிர் இயக்கத்தின் முக்கிய கோட்பாடுகளும் நோக்கங்களும், பொதுவான சர்வதேச அமைப்பு மற்றும் நடவடிக்கைக் கோட்பாடுகளை உருவாக்குவதற்கான தேவையை ஏற்படுத்தின.

கம்யூனிச அகிலத்தின் உலகக் காங்கிரசுகளின் அல்லது அதனுடைய செயற்குழு பிளீனக் கூட்டங்களின் தொடர்புடன் நடத்தப்பட்ட சர்வதேச மகளிர் மாநாடுகளும் நிகழ்ச்சிகளும் மேற்கூறிய நோக்கங்களை வெற்றிகரமாகப் பூர்த்தி செய்தன. இச்சிறப்பு மாநாடுகளின் விவாதங்களிலும், அறிக்கைகள் மற்றும் தீர்மானங்களின் மீதான வாக்களிப்பிலும் பெண் தோழர்கள் இயல்பாகவே முழுமையாகப் பங்கேற்றனர். 1921-ல் மாஸ்கோவில் நடைபெற்ற கம்யூனிசப் பெண்களின் இரண்டாவது சர்வதேசிய மாநாடு கம்யூனிச மகளிர் இயக்கத்தின் கோட்பாடுகள், போர்த்தந்திரம், அமைப்புமுறை ஆகியவைபற்றிய ஒரு அடிப்படை

திசைவழியை அளித்தது. அது சர்வதேசிய கம்யூனிச மகளிர் இயக்கத்தின் வழி முறைகளை விவாதித்து முடிவுகளை எடுத்தது. இவை, பெண்நிலைவாதிகளிடமிருந்தும், முதலாளித்துவ சீர்திருத்தவாத சமூக சனநாயகம் மற்றும் அதனுடைய மகளிர் இயக்கம் ஆகியவற்றிலிருந்தும் தெளிவாக வேறுபட்டிருந்தன. தனிச்சொத்துதான் பாலின மற்றும் வர்க்க அடிமைத்தனத்திற்கான இறுதிக் காரணம் என்ற முடிவையும் உற்பத்திச் சாதனங்களின் தனியுடைமையை ஒழித்து அவற்றை சமுதாய உடைமையாக்குவதால் மட்டுமே பெண்களின் முழு விடுதலையை உறுதி செய்ய முடியும் என்ற முடிவையும் சார்ந்துதான் இந்த வழிகாட்டும் கோட்பாடுகள் உருவாக்கப்பட்டன. சமுதாய அமைப்பில் அத்தகைய மாபெரும் நீண்டகால அடிப்படை மாற்றத்தை உருவாக்குவதானது, பாலின வேறுபாடியின்றி உடைமையற்ற மற்றும் மிகச்சிறிதளவு உடைமை கொண்ட மக்களின் கூட்டு நடவடிக்கையினால் மட்டுமே சாத்தியமாகும். பாட்டாளி வர்க்கத்தின் புரட்சிகர வர்க்கப் போராட்டம் இன்றி பெண்களின் உண்மையான முழு விடுதலை சாத்தியமில்லை. பெண்கள் பங்கேற்காமல் முதலாளித்துவத்தைத் தகர்த்தெறியவோ புதிய சோசலிச அமைப்பை உருவாக்கவோ முடியாது.

கம்யூனிசத்தின் மூலம் விடுதலை அடைவதற்கான முன்நிபந்தனை புரட்சியாகும் என்று வழிகாட்டும் கோட்பாடுகள் தீர்மானகரமாக சுட்டிக்காட்டின. அந்தப் புரட்சி சமுதாய மாற்றத்தை நோக்கமாக கொண்ட பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தை நிறுவுவதற்கான போராட்டமும் வெற்றியுமாகும். பெண்களின் சமத்துவத்திற்கு ஆதரவான சட்டத்திருத்தங்களும், பாட்டாளிவர்க்கத்தின் நிலைமையை மேம்படுத்தும் சமுதாய சீர்திருத்தங்களும், பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்திற்கு பதிலாக முதலாளித்துவ ஜனநாயகமும், சமத்துவத்தையும் சுதந்திரத்தையும் வழங்கும் திறன் பெற்றவை என்ற ஏமாற்றுத் தனமான, தீங்கு பயக்கும் மாயைகளை இவ்வழிகாட்டும் நெறிகள் தகர்த்து தவிடு பொடியாக்கின. சுரண்டல் தன்மையுள்ள அடிமைப் படுத்தும் முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் எல்லாவிதமான சீர்திருத்தங்களும் வெறும் ஒட்டு வேலையாகத்தான் இருந்தன, இன்றும் இருக்கின்றன என்பதையும், அவை பெண்களின் பிரச்சினைகளுக்கோ அல்லது சமுதாயப் பிரச்சினைகளுக்கோ எந்தவிதமான தீர்வையும் முன்வைக்கவில்லை என்பதையும் அந்த வழிகாட்டும் கோட்பாடுகள் விளக்கின. கம்யூனிச மகளிர் இயக்கத்தின் “இறுதி

நோக்கம்'' சீர்திருத்தங்களே என்பதை அடிப்படையிலேயே நிராகரித்த பிறகு, அவர்கள் உழைக்கும் மகளிரின் அன்றாட வாழ்கையில் உள்ள கடுமையான பிரச்சினைகளுக்கு ஓரளவு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் தொடர்ச்சியாகப் கோரிக்கைகளை உருவாக்கினர். அவை இந்த தட்டுகளில் உள்ளவர்களிடையே கம்யூனிச கல்வியையும் அமைப்பு பணிகளையும் எடுத்துச் செல்வதற்கு தொடர்பு நிலைகளாக பயன்பட்டன. அவை, விழிப்புற்ற மக்களின் புரிதல், விருப்பாற்றல், பற்றுறுதி ஆகியவற்றை அவர்களுடைய அன்றாட பகுதி கோரிக்கைகளுக்கும் அப்பாற்பட்டு பாட்டாளி வர்க்கம் அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதையும், சமுதாய எழுச்சியையும் நோக்கி வழிநடத்த உதவின. அதுமட்டுமின்றி, அவை அவர்களுடைய புரட்சிக்கான போராட்டத் திறனை பலப்படுத்தவும், வளர்க்கவும் உதவின.

இவ்வழிகாட்டும் கோட்பாடுகள், கம்யூனிசப் பெண்களைத் தனியாக அமைப்பாக்குவது என்ற கருத்தை முற்றிலும் நிராகரித்தன. அவர்கள் ஒரே மாதிரியான உரிமைகள் மற்றும் கடமைகளுடன் தங்கள் நாடுகளிலுள்ள கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் சமத்துவ அடிப்படையில் உறுப்பினர்களாகவேண்டும்; பெண் தொழிலாளர்களும், பெண் தொழில் முறையாளர்களும் (professionals) தங்களுடைய ஆண் தொழிலாளர், தொழில் முறையாளர் தோழர்களுடைய சங்கங்களிலேயே அங்கத்தினர்களாக இருக்கவேண்டும். வாழ்நிலையில் இருந்த சில சமூக நிபந்தனைகளின் காரணமாகவும் கூட்டு அமைப்பின் சிறப்பு, தேவை ஆகியவை பற்றிப் புரிந்து கொள்வதில் பல ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் இருந்த இயலாமை, பின்தங்கிய நிலை ஆகியவற்றின் காரணமாகவும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு சில சிறப்பு அமைப்புறுப்புகள் தேவைப்பட்டன; வெற்றிகரமான செயல்பாடுகள் மூலம் காலம் அவற்றை தேவையற்றதாகச் செய்யும். இவ்வமைப்புறுப்புக்களில் — ஆண் பெண் தோழர்களின் சேர்க்கை சூழ்நிலைமைக்கேற்ப முடிவு செய்யப்பட்டது. சர்வதேச மகளிர் இயக்கத்தின் கோட்பாடுகளின் சாராம்சமானபகுதி, முதலாளித்துவ நெறிகளுக்கும் முதலாளித்துவத்திற்கும் எதிராக பாட்டாளி வர்க்கத்தையும், உழைக்கும் மகளிரையும் ஓரணியில் ஒன்று திரட்ட எல்லா நாடுகளிலும் உள்ள எல்லா கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளும் திட்டமிட்ட வகையில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட ஆற்றல் மிக்க பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகும்.

கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தின் மூன்றாவது உலக காங்கிரஸ், இவ்வழிகாட்டும் கோட்பாடுகளை உறுதிப்படுத்தியது. அமைப்பாக்கப்பட்ட கம்யூனிஸ்ட் பெண்களின் சர்வதேச மாநாடுகளிலும் விவாதங்களிலும் — அவற்றில் இரண்டு பெர்லினிலும் மற்றவை மாஸ்கோவிலும் நடத்தப்பட்டன — தொழிற்சங்கங்கள், கூட்டுறவுகள், கட்சிக் கல்வி அரங்கு போன்ற முக்கிய கட்சி அரங்குகளின் நடவடிக்கைகள் இந்த கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டன. இதைத் தவிர, பெண் தொழிலாளர்கள் மற்றும் பெண்களின் மாநாடுகள், பிரதிநிதிகளின் கூட்டங்கள் ஆகியவற்றை முறைப்படி நடத்த இம்மாநாடுகள் கடுமையாக பணியாற்றின. இது, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வட்டத்திற்கு வெளியே இருந்த உழைக்கும் பெண்களை தன்னுடைய இயக்கங்கள் பக்கம் வென்றெடுப்பதற்கும், அதே சமயம், அவர்களை மக்கள் நலன் மற்றும் சமுதாயப் பணிகளில் பயிற்றுவிப்பதற்கும் மதிப்புமிக்க சாதனமாக திகழ்ந்தது. அதேபோல், அவர்கள் கட்சி சார்பற்ற மக்கள் திரள் அமைப்புகளில், குறிப்பாக கட்சிக்கு ஆதரவான மகளிர் அமைப்புகளில் செயல்படுவது பற்றிய நிலைபாட்டை வகுத்தனர். இதே போல், கம்யூனிஸ்ட் மகளிரின் தேசிய மாநாடுகளும் இந்த இயக்கத்தை ஆதரித்தன; இயல்பாகவே அந்நாடுகளின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளுடன் இணைந்தேதான் அவ்வாறு ஆதரித்தன. பல்வேறு நாடுகளில் உள்ள கம்யூனிச மகளிர் இயக்கங்களுக்கிடையிலும், அவற்றிற்கும் கம்யூனிச அகிலத்தின் தலைமைக்கும் இடையிலும் உறுதியான பிணைப்புகளை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு இரு சர்வதேச மகளிர் செயலகங்கள் — மேற்கு நாடுகளுக்கு பெர்லினிலிருந்தும் கிழக்கு நாடுகளுக்கு மாஸ்கோவிலிருந்தும் — 1921 ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயல்படத் தொடங்கின. அய்ந்தாவது உலக காங்கிரசிற்கும் பின்னர் அவை ஒன்றிணைந்து கம்யூனிச அகிலத்தின் நிர்வாகக் குழுவில் ஒரு மகளிர் பிரிவை ஏற்படுத்தின. இதனுடைய தலைமையகம் மாஸ்கோவில் அமைந்தது; இது பாட்டாளிவர்க்க உலக அமைப்பின் அனைத்துப் பிரிவுகள் மற்றும் உறுப்புகளையும் ஒன்று சேர்த்தது. அது கம்யூனிச அகிலத்தின் தேசியப் பிரிவுகளின் தலைமைக்கு ஒரு முன்மாதிரியாக செயல்பட்டது.

சர்வதேச மகளிர் இயக்கத்துடனான அணுகுமுறை மற்றும் அமைப்பு சம்பந்தமான பொதுவான கோட்பாடுகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதன் மூலம், அதன் சர்வதேச செயல் ஒற்றுமை

உறுதிப்பட்டது. கூடவே அதற்கு உந்துதலையும் சோர்வுறா ஆற்றலையும் அளித்தது. 1921-ம் ஆண்டு, அன்று கடும் பஞ்சத்தால் அவதியுற்று வந்த சோவியத் ரசியாவிற்கு உதவுமாறு முன்னணி பெண் கம்யூனிஸ்டுகள் விடுத்த வேண்டுகோள், முதலாளித்துவ நாடுகளிலிருந்த எண்ணற்ற பெண்களின் சுயதியாக உதவியையும் ஆற்றல்மிக்க ஆதரவையும் பெற்றது. ஏவ்வோர் ஆண்டும் மார்ச் 8-ம் தேதி கொண்டாடப்பட்ட சர்வதேச கம்யூனிச மகளிர் தினம் ரசியா மற்றும் முதலாளித்துவ, காலனி, அரைக்காலனி நாடுகளிலிருந்த பெரும் எண்ணிக்கையிலான புரட்சிகரப் பெண்களை அய்க்கியப்படுத்தியது. அது கம்யூனிசத்தை அடையும் பொருட்டு, தங்கள் ஒவ்வொருவருக்கிடையிலும் தங்களுடைய சகோதரர்களுடனும் அவர்களுக்கிருந்த சர்வதேச ஒருமைப்பாடு என்ற பிரிக்கமுடியாத பிணைப்புக்களை அவர்கள் அறியும்படிச் செய்தது. மூன்றாம் அகிலத்தின் தேசியப் பிரிவுகள், ஏகாதிபத்திய யுத்த அபாயத்திற்கெதிராக உறுதியான, தீர்மானகரமான போராட்டத்தைத் தொடுக்குமாறு பாட்டாளி வர்க்க மக்களுக்கும் அனைத்துப் பிரிவையும் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கும் அறைகூவல் விடுத்தபோதெல்லாம் பெண்கள் தங்களுடைய சொந்த விடுதலைக்காகவும், புரட்சியின் இலட்சியத்திற்காகவும் போராடும் முகமாக தங்களுடைய அனைத்துச் சக்தியுடனும் முன்னணியில் நின்றனர். பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகாரத்தின் முதலாவது அரசிற்கெதிராகப் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்படுத்தும் சோவியத் — எதிர்ப்புக் கொள்கையையும், ரசியாவுக்கெதிராக ஏகாதிபத்திய சக்திகள் இராணுவத் தாக்குதல் செய்வதற்கான தயாரிப்புகளை நியாயப்படுத்தும் முதலாளித்துவ சமூக ஜனநாயக அல்லது போல்ஷ்விச எதிர்ப்பு அவதூறுப் பிரச்சாரங்களையும் எதிர்த்து அப்பெண்கள் போராடினர்.

தங்கள் சகோதரர்களின் போராட்டங்களில் பங்கேற்றதாலும் தங்களுடைய வீரத்தாலும் தியாகத்தாலும் உழைக்கும் பெண்கள், வரலாற்றில் தங்களுக்கென்று புரட்சிகரமான, மதிப்புமிக்க இடத்தைப் பெற்றனர். பஸ்கேரியா, ருமேனியா, யுகோஸ்லாவியா நாடுகளிலுள்ள சமூக ரீதியிலும் தேசிய ரீதியிலும் உரிமை மறுக்கப்பட்ட, ஒட்டச் சுரண்டப்பட்ட மக்களின் எழுச்சிகளில் பங்கேற்றனர். இத்தாலி, போலந்து மற்றும் பிற நாடுகளில் பாசிசத்திற்கும், பயங்கரவாதத்திற்கும் எதிரான தொழிற்சூழறை, அறிவுத் துறை நடவடிக்கைகளிலும் கிராமப்புற உழைப்பாளர்களின்

போராட்டத்திலும் பங்கேற்றனர். பிரிட்டனின் சுரங்கத் தொழிலாளர்களின் மாபெரும் போராட்டத்திலும், சீனா, இந்தியா, இந்தோனேசியா, இந்தோசீனா, தென்மேற்கு ஆப்ரிக்கா மற்றும் ஏகாதிபத்தியக் கொள்ளைக்கு ஆளாகியிருந்த பகுதிகளில் விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், குட்டி முதலாளிகள், அறிவு ஜீவிகள் ஆகியோரின் புரட்சிகரத் தாக்குதல்களிலும் உழைக்கும் பெண்கள் பங்கேற்றனர். பெண் தொழிலாளர்களும் தொழிலாளர்களின் மனைவிமார்களும் அடிக்கடி முன்னுதாரணமாக இருந்த அனைத்து வேலை நிறுத்தங்களிலும் கதவடைப்புக்களிலும், அனைத்து இடங்களிலும் நடைபெற்ற சமூக — அரசியல் நடவடிக்கைகளிலும் ஏழைகளின் அரசியல், கலாச்சார உரிமைகள் மற்றும் வேறு பல பிரச்சினைகள் சம்பந்தப்பட்ட ஓய்வில்லா விவாதங்களிலும் பெண்கள் பங்கேற்றனர். செயல்களின் மூலம் இதை வெளிப்படுத்த முடியாத போதிலும் கூட, எங்கெல்லாம் எப்போதெல்லாம் உழைப்பவர்கள் செயலூக்கத்துடன் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டார்களோ அங்கெல்லாம் சர்வதேசிய ஒருமைப்பாட்டுப் பிணைப்புக்கள் பற்றிய உணர்வின் மூலம் பெண்களின் போராட்ட விழிப்புணர்ச்சியும் தீர்மானகரமான உறுதியும் உயர்ந்து வந்தன. கம்யூனிச மகனிர் இயக்க கருத்துக்களின் புரட்சிகர விதைகள் முளைத்து, வளர்ந்து வந்தன.

சோவியத் யூனியனில் அமைப்பாக்கப்பட்ட பெண் தோழர்கள், கம்யூனிச மகனிர் இயக்கத்திற்கு வலிமையான, நன்கு பயிற்சியளிக்கப்பட்ட உண்மையில், ஒரு முழுமையான தேசிய இராணுவத்தையே அளித்தனர். அவர்கள் அளித்தது உண்மையிலேயே அதிகமானதும் ரசிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமையிலிருந்த பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகார அரசில் சமமான தகுதியைப் பெற்றிருந்த அவர்களுடைய நிலையைவிட உயர்வானதும் ஆகும். பாட்டாளிவர்க்கம் அரசியலதிகாரத்தைக்கைப் பற்றி அறிவித்த காலத்தில் புரட்சிகரப் போராளிகளாக இருந்தவர்கள் என்ற முறையிலும் சோசலிசக்கட்டுமான காலத்தில் அதிகாரம் செலுத்தும் சக பணியாளர்களாக இருந்தவர்கள் என்ற முறையிலும், பாட்டாளிவர்க்கம் மற்றும் விவசாயிகள் திரளைச் சேர்ந்த உழைக்கும் பெண்களை விழிப்புறச் செய்து பயிற்றுவிப்பதில் பங்காளர்களாக இருந்தவர்கள் என்ற முறையிலும் அவர்கள் வளமையான அனுபவ செல்வத்தை அளித்துவினர். உண்மையில் இந்த அனுபவங்கள் வெவ்வேறு வரலாற்றுச் சூழ்நிலைகளில்,

சோவியத் யூனியனுக்கு வெளியிலிருந்த கம்யூனிச மகளிர் இயக்கத்தில் சிந்தனையின்றி அடிமைத்தனமாக எடுத்துக்கொள்ளப் படவில்லை. மாறாக அவை பெருமளவிற்கு பயன்மிக்க தூண்டுதல்களையும் வழிகாட்டுதல்களையும் அளித்தன. சிவப்பு அக்டோபர், பொருளாதாரத்தடைக்காலம், அந்நியத் தலையீடு மற்றும் உள்நாட்டு யுத்தம் ஆகியவற்றின்போது விடுதலைப் போராளிகளின் அறிவார்ந்த உதாரணங்களும் அக்காலத்தில் சோசலிச கட்டுமானத்தின் வீரமிக்க உதாரணமும் சர்வதேச மகளிர் இயக்கத்தின் புரட்சிகர வலிமைக்கும் தூண்டுதலுக்கும் வற்றாத மூலாதாரமாக விளங்கின. சோவியத் அல்லாத அனைத்து நாடுகளின் கம்யூனிசப் பெண்களும், புரட்சிக்காக உயிரிழப்பது எப்படி — அதைவிடக்கடினமாக — புரட்சிக்காக ஒருவர் எப்படி வாழ்வது என்பதைப் பற்றி அவர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ள முடிந்தது.

முன்றாம் அகிலத்துடன் கூடவே, கம்யூனிச மகளிர் இயக்கமும் உலகம் முழுவதும் பரவியது. கனடா, அமெரிக்கா, மெக்சிகோ, மத்திய மற்றும் தெற்கு அமெரிக்க நாடுகள், தென்ஆப்ரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளில் அது வாழ்ந்து பலனளித்தது மட்டுமின்றி அண்மை மற்றும் தூரக் கிழக்கு நாடுகளிலிருந்த திரளான பெண்களை புரட்சிகரமானவர்களாக்கியது. ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக, பொருளாதார மற்றும் சமுதாயவாழ்க்கை வடிவங்களால் கட்டுண்டிருந்த இப்பெண்கள்தாம் அனைத்துப் பெண் அடிமைகளைவிடவும் மோசமாக ஒடுக்கப்பட்டவர்களாயிருந்தனர். இந்த சில நாடுகளில் முதலாளித்துவ வியாபாரமும் பல்வேறு முதலாளித்துவ உற்பத்தியும் ஆரம்பமானதன் விளைவாக முதலாளித்துவ மகளிர் இயக்கம் தோன்றி, குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியைப் பெற்றது. இருப்பினும் அவ்வியக்கத்தின் முதலாளித்துவத் தன்மையையும் நோக்கங்களையும் தவிர்த்து விட்டுப் பார்க்கும் போதுகூட, அதனால் மக்களை விழிப்புணர்ச்சியும் எழுச்சியும் பெறச்செய்யமுடியவில்லை. அது சமுதாயத்தில் ஆழமாக ஊடுருவிச் செல்லத் தவறிவிட்டது. மேலும் அது பரந்த இயக்கங்களையும் உயர்ந்த இலட்சியங்களையும் பெற்றிருக்கவில்லை. ஒளிரும் சோவியத் நட்சத்திரம்தான் இலக்கைச் சுட்டிக்காட்டி அதை நோக்கிச் செல்வதற்கான பாதையும் காண்பித்தது. அப்போதுதான் உலகின் கிழக்கு நாடுகளில், குறிப்பாக சீனாவில், கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளுடன் தொடர்புகொண்ட கம்யூனிச மகளிர் இயக்கம்

தோன்றியது. அது பாட்டாளிவர்க்க மற்றும் விவசாயப் பெண்கள் திரளினரையும் எண்ணற்ற கல்வியறிவுள்ள குட்டி முதலாளித்துவப் பெண்களையும் அச்சமற்ற புரட்சிகரப் போராளிகளாக மாற்றியது. 1927-ம் ஆண்டு சர்வதேச கம்யூனிச மகளிர் தினத்தன்று ஹீபே மாநிலத்திற்கான ஒரு மகளிர் மாநாடு நடத்தப்பட்டது. அது, “புரட்சி மட்டுமே பெண்கள் விடுதலைக்கான ஒரே வழி” என்ற பிரகடனத்தின் மூலம் தனது நடவடிக்கைத் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியது.

கம்யூனிசப் பெண்கள் இயக்கத்தின் வளர்ச்சியும் சாதனைகளும் பாராட்டுக்குரியவை. வெற்றி, நம்மை நிதானமிழக்கச் செய்யக்கூடியதாக இல்லாமல், கடமைகளுக்கு ஆட்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அமைப்பாக்கப்பட்ட முன்னணிப் பெண் போராளிகள், பாட்டாளிவர்க்க, உழைக்கும் மகளிர் திரளினரிடையிலான தங்களது பணியை வீழ்ந்து வரும் உலக முதலாளித்துவமும் தங்குதடையின்றித் தொடங்கி முதிர்ந்து வரும் உலகப் பாட்டாளிவர்க்கப் புரட்சிக் காலகட்டமும் முன்னிறுத்தியிருக்கும் பணிகளின் அளவுடனும் முக்கியத்துவத்துடனும் ஒப்பிட்டு மதிப்பிடுவதற்குப் பதிலாக, இதுவரை என்ன சாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை வைத்து மதிப்பீடு செய்தால் கம்யூனிசத்தினால் எந்தப் பலனும் இராது. கம்யூனிச மகளிர் இயக்கத்தின் ஆண், பெண் பிரதிநிதிகள், விசயங்கள் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதை வைத்து அவற்றைப் பார்க்காமல், பிரச்சினைகள் எதார்த்தத்தில் எப்படியிருக்கின்றனவோ அப்படியே புரிந்து கொள்ளவேண்டும். சோவியத் யூனியனில் அதனுடைய வளர்ச்சியையும் செயல்பாட்டையும் நீக்கிப் பார்த்தால் அது இவ்விரு விசயங்களிலும் இன்னும் பலவீனமாகவே இருந்தது. நடைமுறையில் கம்யூனிச அகிலத்தின் அனைத்து தேசியப் பிரிவுகளும், மையத்தலைமையும், அதன் கீழிருந்த உறுப்புகளும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் புரட்சிகர வர்க்கப் போராட்டத்தில் உழைக்கும் பெண்கள் திரளினரின் பங்கேற்பையும், இப்பங்கேற்பிற்கான வரலாற்று ரீதியான தேவையையும் மதிப்பையும் போதிய அளவு அங்கீகரிக்கத் தவறிவிட்டன. எங்கெல்லாம் ஏகாதிபத்திய முதலாளித்துவம் ஆட்சியிலிருந்துகொண்டு சுரண்டுகிறதோ அங்கெல்லாம் கம்யூனிச மகளிர் இயக்கம் ஏகாதிபத்திய முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்தையும், அரசையும் சமூக அமைப்பையும் எதிர்த்துப் போராடியது. மேலும்,

முதலாளித்துவ மற்றும் சமூக ஜனநாயக மகளிர் இயக்கங்களின் வலிமையான நியாயமற்று போட்டியையும் எதிர்கொண்டது. கம்யூனிச மகளிர் இயக்கம் இன்னும் இளமையாகவே இருப்பதாலும் வரலாற்று ரீதியான காரணங்களினாலும், பல்வேறு நாடுகளின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளிலும் அதனுள் பல குறிப்பான, தெளிவான பலவீனங்களும் தவறுகளும் இருக்கின்றன.

கம்யூனிச மகளிர் இயக்கத்தின் விரைவான ஆற்றல்மிக்க வளர்ச்சிக்கு எதிரான இவை போன்ற சூழ்நிலைகளால் அதனுடைய வளர்ச்சியைத் தடுக்க முடியவில்லை; மாறாக அவை அதனுடைய உறுதிப்பாட்டை விரிவடையச் செய்து, மிக உயர்ந்த அளவிலான வலிமையை அளிக்கக் கூடிய உந்து சக்தியாக விளங்கின. அது, லெனினிய கடமையுணர்வுடனும் இயக்கவியல் பொருள் முதல் வாதத்தின் உதவியுடனும் தன்னுடைய வளர்ச்சியையும் செல்வாக்கு நிலைமைகளையும் ஆய்வு செய்தது. உறுதி செய்யப்பட்ட கோட்பாடுகளின் உதவியுடன் வெற்றிகரமான நடைமுறைச் செயல்களை ஊக்குவித்தது. கற்றறிதல், உழைத்தல், போராடுதல் ஆகியவற்றின் மூலம் கம்யூனிச மகளிர் இயக்கம் தன்னை எதிர்கொண்டுள்ள அனைத்துத் தடைகளையும் இடையூறுகளையும் தகர்த்தெறியும். புரட்சியிலும் கம்யூனிசத்திலும் பெண்கள் சம முக்கியத்துவம் பெற்ற சக்திகளாக விளங்குவர் என்ற தன்னுடைய நிலைப்பாட்டை தன்னுடைய நடவடிக்கைகளின் மூலம் அது வலிமைப்படுத்தும். அமைப்பாக்கப்பட்ட பெண் கம்யூனிஸ்டுகள் தங்களுடைய கோட்பாட்டு, நடைமுறை அணுகுமுறைகளில் உள்ள தவறுகளையும் தோல்விகளையும் களைந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். புரட்சிகரப் பாட்டாளி வர்க்கத்தினுடைய முன்னணி வெகுஜன அமைப்புக்களது தேசியப் பிரிவுகளின் வளர்ச்சிப் போக்கில் ஏற்படக் கூடிய தவறுகளையும் தோல்விகளையும் களைவதில் அவர்கள் ஆர்வத்துடனும் அறிவுத் திறத்துடனும் பங்கேற்கின்றனர். பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தின் முதலாவது அரசு என்ற உற்சாக மூட்டும் உதாரணம் கம்யூனிச மகளிர் இயக்கத்தின் முன்னால் இருக்கிறது. இந்த அரசு பெண்ணினத்தின் முழுச் சமத்துவத்தை தன்னுடைய அரசியலமைப்பில் கொண்டிருப்பதுடன் நீண்டகால தாய், சேய், பராமரிப்பு மற்றும் பிற அடிப்படைப்புதுமைகளின் மூலம் அச்சமத்துவத்தை உறுதிப்படுத்தியுள்ளது. கம்யூனிச மகளிர் இயக்கம் புறநிலைச் சக்திகளின் தாக்கத்தின் மூலம் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுகிறது; ஏகாதி

பத்திய ஏகபோக முதலாளித்துவத்தின் இரக்கமற்ற ஆட்சியின்கீழ் முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பு பாதுகாக்கப்பட்டு நியாயப் படுத்தப்பட்ட போதிலும் அச்சக்திகள் இவ்வடிமைப்பின் இறுதி முடிவை விரைவுபடுத்தின. முதலாளித்துவ ஆட்சியின் கீழுள்ள அனைத்து நாடுகளிலும் பிரதேசங்களிலுமுள்ள சுரண்டப்பட்ட மக்களின் அமைப்பாக்கப்பட்ட புரட்சிகரப் போராட்ட சக்திகளுடன் கூடவே, கம்யூனிச மகளிர் இயக்கமும் கம்யூனிசத்தை அடைவதற்கான எழுச்சியின் அகநிலைக்காரணியாகும். அது, எதிர்ப்புரட்சிகர முதலாளித்துவ மற்றும் சமூக ஜனநாயக மகளிர் இயக்கங்களிடம் இருந்து உழைக்கும் பெண்கள் திரளினரை வென்றெடுக்க வேண்டும். அவர்களால் பெருமையடித்துக் கொள்ளப்படுகிற உறுப்பினர் எண்ணிக்கை என்கிற வலிமை மட்டுமே அவர்களை சமுதாயப் புரட்சிகர, விடுதலை சக்தியாக ஆக்கிவிடாது. சமுதாய வளர்ச்சியைச் சரியாக மதிப்பீடு செய்து தேவையான அளவு துணியையும் செயல் திட்டத்தையும் வகுத்துக் கொள்வதே இலட்சியத்தை அடைவதில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். இந்த குறியீடுகளின் மூலம் கம்யூனிச மகளிர் இயக்கத்தை இவ்விரு எதிர்ப்புரட்சிகர இயக்கங்களுடனும் — உண்மையில் முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் அனைத்துச் சக்திகளுடனும் — ஒப்பிட்டு மதிப்பீடு செய்கையில் அது மிகவும் உயர்வான ஒரு சக்தியாக விளங்குகிறது. இப்புரிதலை நடைமுறைச் செயல்களோடு இணைத்தால், அது பாட்டாளி வர்க்க, உழைக்கும் மகளிரை செம்பதாகையின் கீழ் ஒன்றுபடுத்தும். பெண்ணினத்தை விடுவிக்கக் கூடிய புரட்சியின் வெற்றியானது, கம்யூனிசப் பெண்கள் இயக்கத்தின் மிக முக்கியமான வேலையாகும்.

★

